

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Protect
MY HEART

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Kat Baxter

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

İçindekiler

[Kalbimi Korum](#)

[tanışlıklar... Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[takip eden altı ay boyunca... Bölüm](#)

[3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Günümüz...](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Okuduğunuz için](#)

[teşekkürler! Zane'den](#)

[alıntı Yazar hakkında](#)

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

kalbimi koru

BİR KARDEŞİN EN İYİ ARKADAŞI/KARDEŞ **KIZ ROMANTİZMİ**

Fletcher

Doğam gereği kurallara uyan biriyim ve asla çatışma çıkarmaya çalışmadım. Ta ki Daphne Whitmore'a kadar. Gerçek şu ki, o benim en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşi ve bu yüzden yasak bölge, tamamen yasak. Bir kadını hiç bu kadar istememiştim. Onun tek bir tadının asla yeterli olmayacağını biliyorum, özellikle de herkesin içinde bir öpücük çaldıktan sonra. Şimdi onu kendiminmiş gibi sahiplenmeye kararlıyım.

Daphne

Üç zorba erkek kardeşim ve dul babamız sayesinde hayatım boyunca korundum ve kollandım. Özgürlüğün tadına bakmaya hazırım. Bu yüzden isteyeceğim son şey, hayatıma ait olduğunu düşünen otoriter bir itfaiyeci. Ateşli bir öpücük anlaşmayı mühürlese de, artık kalbim gidici. Ama beni tüketmeyi vaat eden bir aşk için yeni keşfettiğim özgürlüğümü feda etmeye hazır mıyım?

OceanofPDF.com

Kalbimi Korum Kat

Baxter

Telif Hakkı 2023 Kat Baxter

Bu roman bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Herhangi bir Yaşayan veya ölmüş kişiler, gerçek olaylar, yerler veya kuruluşlarla benzerlik tamamen tesadüfidir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yasaların izin verdiği durumlar dışında, yazarın veya yayıncının açık yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya bilgi depolama ve erişim sistemi de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Editör: Emily Beierle-McKaskle

Emily Beierle-McKaskle Redaksiyon:

[BookReadingJenn](#) Kitap kapağı:

[Cormar Covers](#)

Kapak resmi: Jordan Johnson. [Eric Battershell](#) Fotoğrafçılık

Dijital yayımla ilgili olarak, okuyucu tarafından yapılacak herhangi bir yazı tipi boyutu veya boşluk değişikliğinin yazarın orijinal formatını değiştirebileceğini unutmayın.

✿ Vellum ile oluşturuldu

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

tanışırılar.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm bir

DAPHNE

Erkekler aptaldır.

Özellikle de Whitmore ailesinin erkekleri, yani kardeşlerim ve babam. Daha çok kardeşlerim, ki üç tane var. Grady en büyükleri, sonra Dane ve sonra Garrett. Gerçekten harika çocuklar. Kocaman, iri yarı olmalarına rağmen nazik ve sevgi dolular. Grupta ne bir mansplainer ne de bir manspreader var.

Hepsi kazançlı bir işte çalışıyor. Vergilerini ödüyorlar ve geri dönüşüm yapıyorlar. Ne yapmazlar biliyor musunuz?

Yetişkin bir kadın olmama ve kendi başımın çaresine bakabilecek kapasitede olmama rağmen beni bir yetişkin olarak görmüyorlar.

İşte bu yüzden yirmi üç yaşındayım ve daha yeni kendi başıma yaşamaya başladım. Küçük memleketim Saddle Creek'te tam olarak iki apartman köyü var. Evet, bunlara köy deniyor ve hayır, nedenini bilmiyorum. Bunlardan biri 'aktif yetişkinler' için, diğeri ise -benim taşındığım yer- aslında yenilenmiş eski bir otel.

Trinity, kasaba meydanında yer almakta ve bloğun büyük bir kısmını kaplamaktadır. Kasabanın tarihinin büyük bir bölümünde otel olarak faaliyet göstermiştir. Saddle Creek'in ilk restoranına ev sahipliği yapmıştır. Yirmili yıllarda bir içki mekanı vardı. Hatta ellili yıllarda orada bir cinayet işlenmiş.

Doksanlı yıllarda kapandı ve bir süre boş kaldıktan sonra gizemli bir yatırımcı tarafından satın alınarak bugünkü haline getirildi: loft daireler.

En iyi tarafı da şehir merkezine yakın olmam ve artık babamla yaşamıyor olmam. Bu gerçek bir zorluk değil. Babam harikadır. Ama zamanı gelmişti.

Biraz özgürlük zamanı. Belki de uzatılabilir duş başlığımla çok fazla gürültü yapma endişesi olmadan biraz kaliteli zaman. İhtiyaçlarım var. Bir de ailemdeki hiçbir erkeğin tahammül bile edemeyeceği favori dizilerimi izleme zamanı. Her neyse.

Dönem kıyafetleri giymiş insanların bir odanın diğer ucundan özlemle bakışlarındaki ince gerilimi takdir edemiyorlarsa, bu onların kaybıdır.

Yeni evimdeki ilk gecem. Tek başıma ilk duşum. Duş başlığına bakıyorum ama kabul , kutuları boşaltmakla geçen bir günün ardından hiç havamda değilim. Bu yüzden tıraş bıçağımı alıp hızlıca bacaklarımı tıraş ediyorum. Kaval kemiğimi kestiğimde irkildim. Vücudumu duruladıktan sonra duştan çıkıyorum ve vücuduma bir havlu sarıyorum.

Evin dışında bir yerde telefonum çalıyor. Bekle, hayır, birlikte iPad'im de çalıyor. iPad'imi kanepenin kolunda görüyorum ama telefonumu hiçbir yerde göremiyorum.

Zihinsel olarak adımlarımı takip etmeye çalışıyorum ve o zaman daha önce küçük balkonda yanımda olduğunu hatırlıyorum. Pencere kapıya gidip açıyorum ve artık çalmayan telefonumu almak için dışarı çıkıp verandadaki sandalyeye .

Parmaklarımı telefonuma doladığım anda kapı arkamdan kapanıyor. İçeri dönmek için arkamı dönüyorum ama kapı kolu dönmüyor.

Kilitli.

Nasıl kilitlendi?

Kilidin sihirli bir şekilde açılıp açılmayacağını görmek düğmeyi sallayarak birkaç kez daha çeviriyorum.

Çünkü burada verandamda duruyorum, hala duştan sıırsıklamım, üzerimde sadece -dürüst olalım- tüm vücudumu örtmeyen bir havlu var. Kalçamın bir kısmı ve yan göbeğim görünüyor çünkü kıçım çok kalın.

Ben ne yapacağım?

Bu durumlara nasıl giriyorum?

En azından telefonum var. O da var.

Asıl soru kimi arayacağım?

Babam beni kurtarmak için bir kalp atışında gelirdi. Kardeşlerimden herhangi biri gibi. Ama o zaman da onlara tek başıma hayatta kalamayacağımı kanıtlamış olurum. Bir kız arkadaşımı arayabilirim, ama gerçek şu ki, hiç yakın kadın arkadaşım yok. Ailemle o kadar iç içeydim ki, en büyük ağabeyim Grady'nin kızı Taylor'a yardım ediyordum, aile çevremden adım atmadım. En başta taşınmak istememin nedenlerinden biri de buydu. Sadece kendime ait bir dünya parçası yaratmak için. Yani ben sadece Whitmore kardeş değilim; kendi kimliğim var.

Bütün gece burada uyumayı ve sabah komşularımdan biri geçene kadar beklemeyi tercih ederim. Henüz kimsede anahtar yok. Apartman yöneticisini arayamıyorum çünkü ofisin birkaç saat önce kapandığını biliyorum ve telefonumda herhangi bir numara kayıtlı değil. Yani ya bir hırsıza ya da kurtarma için evlere girmek üzere eğitilmiş bir devlet memuruna ihtiyacım var.

Kendime ve kendimi içine soktuğum bu fiyaskoya gözlerimi deviriyorum.

Bahse girerim ki pek çok kadın ateşli bir itfaiyeci tarafından kurtarılmayı hayal ediyordur. Ben onlardan biri değilim.

Üç zorba erkek kardeşimden biri itfaiyeci, bu da kasabamdaki (kuşkusuz ateşli) itfaiyecilerin her birinin beni küçük bir kız kardeş olarak gördüğü anlamına geliyor. Pek fantezi sayılmaz.

Yine de kimi aramam gerektiğini biliyorum. Linda ya da Janelle'in cevap vermesi için parmaklarımı çapraz yapardım ama bu havlumu bırakmamı gerektirirdi,

ki öyle bir şey olmuyor. İtfaiyenin acil olmayan numarasını çeviriyorum ve kardeşim Garrett'ın telefona cevap vermemesi için dua ediyorum.

"Saddle Creek İtfaiye İstasyonu, size nasıl yardımcı olabilirim?" diye hipnotize edici derecede derin ve gülünç derecede erkeksi bir ses cevap veriyor.

Beynim bir dakikalığına kısa devre yapıyor çünkü bu sesi tanımıyorum. "Kim bu?" diye soruyorum.

Hafif bir kıkırdama. "Kimsiniz?"

Bu saçmalık için zamanım yok. "Janelle ya da Linda buralarda mı?"

"Şu anda yoklar. Size yardımcı olabilir miyim?" diye soruyor. "Peki ya Enrique? Bugün çalışıyor mu?"

"Hanımefendi, belediye çalışanlarının çalışma programlarını dağıtma yetkim yok. Bir şeye mi ihtiyacınız vardı?"

Sinirli bir nefes üflüyorum. "Şu anda balkonumda mahsur kalmış durumdayım. Dışarıda kilitli kaldım. Yine de bunun resmi bir arama olmasını istemiyorum." Duraklıyorum ve bana yapamadığı şeylerle ilgili başka bir açıklama yapmak üzere olduğunu biliyorum, , vesaire, vesaire. Ben de cesaretimi toplayıp, "Ben Daphne Whitmore; Garrett'ın kız kardeşiyim. Bu küçük karışıklığı ona ya da başka bir aile üyesine duyurmamayı tercih ederim."

"Anlıyorum. Benim de iki küçük kız kardeşim var."

"Gördün mü, böylece yüzümü kurtarma ve sonsuza dek alay konusu olmama arzumu anlıyorsun."

Doğrudan kadınsı giden alçak bir kıkırdama sesi çıkarıyor. "Sanırım sorununuzu çözebilirim, Bayan Whitmore."

Vay anasını. Evet, sanırım bu yabancı ve onun seksi sesi birçok sorunumu çözebilir.

Tam listeyi sıralayacaktım ki boğazını temizledi. "Bana sadece adresin lazım."

Haklısın. Çünkü balkonda kapana kısıldım ve daireme geri dönmem gerekiyor.

Ona veriyorum ve telefonu kapatıyorum, tamamen yabancı birinin beni kurtarmasından pişmanlık duymayacağımı umuyorum. Yani teknik olarak bu tür kahramanca çabaları idare etmek onun işi, ama bunu gizli tutmasını istemem muhtemelen alışılmadık bir şey. Ama her neyse. Bu hikâyenin aileme ulaşmasını engellemek için her şeyi yaparım.

Balkonumun küçük uzunluğunu adımlıyorum, sonra telefonum avucuma çarpıyor.

Neyse ki kuzenim Jade'den gelen bir mesaj. O benim ablam gibidir ve şu anki durumumun çok komik olduğunu düşünür. Beni kurtarması için onu bile arayabilirdim ama bu hikâyeyi asla kendine saklamazdı. Veranda kapımın penceresinden ön kapımın açıldığını ve ardından kocaman bir adamın içeri adım attığını görüyorum. Sığınak kıyafetleri giymiyordu; onun yerine üzerinde departmanın verdiği bir pantolon ve istasyon yazılı bir tişört vardı. sol cep bölgesinde amblem.

Uzun boylu, iri yapılı, sinekkaydı traşlı, sarışın ve şimdiye kadar gördüğüm en mavi gözlere sahip. Onları net bir şekilde görebildiğim aklıma geliyor çünkü kapıda durmuş bana bakıyor. Ve eğer ben onu bu kadar kolay görebiliyorsam, o da beni .

Lanet olsun.

OceanofPDF.com

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm

iki

FLETCHER

Veranda penceresinden dışarı, havluyla sarılmış tanrıçaya bakıyorum. Sağ kalçası ve uyluğu her hareketinde benimle cilveleşiyor. Kahverengi saçlarının bir kısmı başının tepesinde dağınık bir düğüm halinde toplanmış, geri kalanı omuzlarına dökülüyor. Dumanlı gri gözleriyle bana bakıyor.

Dudakları ayrılıyor ve ben tamamen büyüleniyorum. "Kapının kilidini açabilir misin?" diye soruyor.

Sikeyim.

Neyim var benim?

Kapının kilidini hızla açıyorum ve açık tutuyorum, ama olduğum yerde kalıyorum ve onu kapıya dayadığım kolumun altından yürütüyorum.

"Özür dilerim," diye mırıldanıyorum.

Hızla kapıyı bırakıp dairenin içine doğru ilerliyorum, ona biraz yer açıyorum, çünkü savunmasızken ona bakarak uygunsuz davranıyorum. Resmi bir iş için burada olduğumdan bahsetmiyorum bile. Kapıdan uzaklaşıyorum ve arkamdan çarpıldığını duyuyorum.

Yüzümü ona döndüğümde, kapalı yaslanmış, beni süzüyordu. İkimizin de orada durup birbirimize baktığımız bir an var. Ve işte o an anladım. Evleneceğim kadın bu. Benim için o.

Onunla ilgili her şey, olgun, dolgun kıvrımlarından ve ondan yayılan baharatlı narenciye kokusundan, omuzlarına dökülen koyu, nemli saç dalgalarına kadar her şey beni çağırıyor. Ama onu uçurumun kenarına iten ne biliyor musunuz? Gözlerindeki meydan okuma ateşi, sanki kendini bu duruma soktuğu için onu kızdırmam için bana meydan okuyor.

Ben dizlerimin üzerine çöküp evlenme teklif edemeden, o meydan okurcasına çenesini kaldırıyor ve yanımdan geçecekmiş gibi öne doğru adım atıyor. Ama planında bir kusur var. Çok geç olana kadar ikimizin de göremediği bir kusur. Avlu kapısı kapandığında, havlusuna takıldı.

Öne doğru bir adım attığında, havlusu düşüyor ve onu önümde çıplak bırakıyor.

Görkemli bir şekilde çıplak.

"Ah, Tanrı aşkına," diye mırıldanıyor. "Tabii ki bu olacaktı. Bu benim günüm. Bu benim bağımsız olma günüm." Hayal gücüne hiçbir şey bırakmadan kollarını ardına kadar açıyor. "Bir bakın, Bay İtfaiyeci."

"Kanaman var," diyerek sağ kaval kemiğindeki kan lekesini gösteriyorum.

Bir kahkaha atıyor. "Tabii ki fark edeceğin şey bu. Burada doğduğum günkü gibi çıplak duruyorum ve sen sadece tıraş izimi görüyorsun. Mükemmel. İzninizle." Omuzlarıyla bedenimi geçip koridorda kayboluyor.

"Başka bir şey fark etmediğimden değil, sadece bu konuda yorum yapmam uygun olmaz," diye arkasından sesleniyorum.

"Lütfen bunu olduğundan daha küçük düşürücü hale getirmeyin. Yardımınız için teşekkür ederim," diyor ve odaya geri dönüyor. Şimdi üzerinde bol bir pijama pantolonu ve ters çevrilmiş ama üzerinde Muppet'lar olabilecek bir atlet var.

Sol meme ucunu hangi Muppet'ın örttüğünü belirlemek için yeterince yakından bakmaya çalışmayacağım. Aslında, vücuduna hiç bakmayacağım. Bir sürüngen gibi değil, centilmen gibi davranacağım.

Gerginliği azaltmak için zekice bir şey söyleyin. Ya da komik. Onu güldürün.

Ona vücudunun ne kadar harika olduğunu ve kıyafetlerin var olduğu gerçeğinden nasıl yakındığımı söyle.

"Sanırım balkon kapınız kırık," diyorum çünkü belli ki zeki olmaktan acizim. "Apartman yöneticisine bir iş emri vermek isteyebilirsiniz."

"Evet, teşekkürler." Ön kapıya doğru yürüyor. "Kilidimi kırmak zorunda falan mı kaldın?"

"Hayır hanımefendi, aslında ön kapı kilitli değildi."

"Yani herhangi bir sapık beni havlumla görmeye gelebilirdi. Bu mükemmel." Gözlerini sıkarak kapatıyor ve burnuna vuruyor. "Belki de aptal kardeşlerim haklıydı."

"Böyle küçük bir kasabada kapıların kilitlenmeden bırakılması alışılmadık bir durum değil," dedim.

"Doğma büyüme." Göğsünü işaret ediyor.

"Kardeşlerinden birinin istasyonda çalıştığını mı söylemiştin?" Soruyorum çünkü çılgınca bir nedenden ötürü hâlâ gitmiyorum.

"Garrett Whitmore," diyor. "Doğru ya. Şey, benim için bir zevkti-"

"Lütfen yapma," diye araya giriyor. "İkimiz de bugün hiç olmamış gibi davranalım ve belki bir gün farklı koşullar altında karşılaşırız."

Başımı salladım. Sonra söyleyecek başka bir şey kalmadı, ben de dönüp dairesinden çıktım.

Kamyonetime tırmanıyorum ve emniyet kemerimi bağlamadan önce yarı sertleşmiş aletimi ayarlıyorum.

Daphne Whitmore'un muhteşem çıplak vücudunun zihnimdeki mükemmel görüntüsünü silmek için elimi yüzümde gezdiriyorum. Bir kadına hiç bu kadar çabuk tepki vermemiştim. Kabul ediyorum, normalde kadınları ilk karşılaşmamızda çıplak görmem. Ama bir şey bana hissettiğim bu çekimin, ona doğru olan çekimin, sadece tatlı kıvrımlarıyla değil, onunla daha fazla ilgisi olduğunu söylüyor.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

önümüzdeki altı ay
boyunca...

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm üç

DAPHNE

Bay Uzun, Sarışın ve Seksi'yi bir sonraki görüşüm Ruthie'nin lokantasında oldu. Tezgâhtaki kırmızı, vinil taburelerden birinde oturuyor ve ben içeri girdiğimde bana başıyla selam veriyor. Zar zor bir hareket ve belki de sadece hayal ettiğimi düşünüyorum, ama kuzenim Jade yanıma dirsek atıyor.

"Kim o?" diye tıslıyor.

"Şşşt," diye tıslayarak karşılık veriyorum. Yüzümüzü ona dönmüş bir kabinde oturuyoruz ki bu hiç de garip değil. Jade'e Fletcher'la ilk tanışmamızdan hiç bahsetmedim. Şimdi de anlatmaya niyetim yok. "Sadece Garrett'ın iş arkadaşlarından biri. Sanırım yeni."

Sanki ezberimde değilmiş gibi menüye bakıyorum. Sanki her geldiğimde aynı şeyleri sipariş etmiyormuşum gibi.

"Çok seksi," diyor Jade.

Bakmaya zahmet etmiyorum. Neye benzediğini biliyorum. O yüzü rüyalarımın giriyor. O mavi gözler çıplak bedenime bakmaktan ısınmıştı. Kaptan Safety'nin yorum yaptığı tek şey kesik kaval kemiğim ve kırık arka kapı olduğu için bu kısım açıkça sadece hayal gücümdeydi.

"Sanırım," diyerek kuzenimle aynı fikirde olduğumu belirtiyorum.

Yemeklerimizi sipariş ettik. Beyaz et suyuna bulanmış patates kızartması ile ızgara peyniri tercih ediyorum, ki sipariş etmeyi planladığım şey bu değildi. Bir tane

Burada sağlıklı bir seşim var. Büyük şefin salatası. Onu alacaktım. Ama Ateşli İtfaiyeci'nin burada olması dikkatimi dağıtıyor.

"Tanıştınız mı?" Jade soruyor.

Men m  bırakırken bir omzumu kaldırıyorum. "Geçerken.

Neden?" "Çünkü gözlerini senden alamıyor."

Başımı kendi irademle çeviriyorum ve bakışlarıyla karşılaşıyorum. Aslında tam bana bakıyordu. Muhtemelen nasıl tanıştığımızı herkese anlatacağımdan ve tertemiz itibarını zedeleyeceğimden endişeleniyor. Karşılaşmamızdan bu yana geçen birkaç hafta içinde adam hakkında duyduğum tek şey bu. Ya da kafamda #nakedgate olarak adlandırdığım şey.

Saddle Peek'te Saddle Creek itfaiyesinin yeni Olay şefi hakkında bir yazı vardı. *Omuzları kadar büyük bir gülümsemeye sahip olan Fletcher Bates, bize Houston'daki çok daha büyük bir itfaiye merkezinden geliyor.*

Makale, sanki kasabadaki yeni Baptist papazıymış gibi onun erdemlerini övmeye devam etmişti. Her neyse.

Jade, "O turtayı yeme ve sana bakma şekli çok uygunsuz," diyor. "Eminim başka türlü bir turta yemek isterdi."

"Jade!" Tısladım. "Neyin var senin?"

Kıkırdıyor. "Pek çok şey."

OceanofPDF.com

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm dört

FLETCHER

Belli ki Bluebonnet Festivali diye bir şeyin zamanı gelmiş. Büyük bir şehirde yaşıyor olabilirim ama yine de bir Teksaslıyım ve eyalet çiçeğimizi kutlayan bir festivali takdir edebilirim.

Birkaç aydır Saddle Creek'te yaşıyorum ve şu ana kadar mükemmel sayılabilecek bir hava vardı. Bugün ise ıslak. Bunu tarif etmenin başka bir yolu yok.

Çok fazla yağmur yağmıyor ama çiseleyen yağmur, ıslak hava hissi verecek kadar şiddetli. Yine de itfaiye teşkilatı bağış toplamaya devam ediyor. Genelde botları doldurma bağış kampanyasıyla tanınırsınız ama bu kez yerel hayvan barınağı için para toplamaya yardım ediyoruz, yani bugün şapkalarımızı dolduruyoruz.

Bir tarafı stantlarla kaplı, diğer tarafı ise yerel işletmelerin çoğunun bulunduğu Ana Cadde'de yürüyoruz.

Puslu havada onu Sprinkles adlı dondurmacının önünde dururken görüyorum. Gülmekten başını arkaya eğmişti.

Hiçbir şeye takılmıyorum ve tüm hattımızı domino etmeden önce adımlarımı düzeltmek zorunda kalıyorum.

"İyi misin Bates?" soruyor adamlardan biri.

"Evet. Yolda kaygan bir nokta var," diye yalan söyledim.

"Çocuklar! Buraya gelin. Garrett, çocukları bir dakikalığına buraya getir," diye sesleniyor Daphne.

Bu doğaçlama geçit töreninin liderliğini üstlenen Garrett, bizi muhteşem kız kardeşinin durduğu yere doğru yönlendiriyor.

"Haydi çocuklar, sosyal medya sayfaları için dondurma yerken çekilmiş ihtiyacım var. Kimse dondurma yiyen yakışıklı erkekleri görmezden gelemmez" diyor.

Burada durduğumu fark etmedi mi yoksa beni kasıtlı olarak görmezden mi geliyor bilmiyorum. Ama onun o dumanlı gri gözlerini görmek için can atıyorum. Sadece bir bakış bana ayın geri kalanında yetecek kadar endorfin verebilir.

Hayatı boyunca bu kasabada adamlardan biri olan Phelps, kolunu Daphne'nin omzuna doluyor. "Garrett, bu muhteşem kadınla çıkma ambargosunu ne zaman kaldıracaksın? Özlem dolu kalbim ancak bu kadar dayanabilir." Yaralıymış gibi bir elini göğsüne koyuyor.

Daphne güler ve gözlerini devirir. "."

"Asla, pislik," diyor Garrett. "Özellikle de senin için." Phelps'in kolunu kaldırıp kız kardeşinin vücudundan ayırıyor, sonra da ayı gibi sarılmak için onu kendine çekiyor. "Kimse kız kardeşime dokunamaz!"

O anda gözleri benimkilerle buluşuyor ve birbirimize bakıyoruz, kardeşi de tam aramızda duruyor.

OceanofPDF.com

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm beş

DAPHNE

Hani markette alışveriş yaparken istemeden de olsa bir alışveriş arkadaşınız olur ya? Her koridorda gördüğünüz, sizinle ters yönde ilerleyen ve ikinci ya da üçüncü karşılaşmanızdan sonra işlerin biraz garipleştiği o kişi?

Evet, şu anda bu oluyor ve bu benim en kötü kabusum.

Çünkü bu o.

Neden bu kadar çekici? Sanki bir spor giyim reklamı için yapılan dergi çekiminden buraya gelmiş gibi. Düşük askılı basketbol şortu kalçalarının üzerinde duruyor ve uyluklarının çoğunu örtüyor. Kalçalarının kalın ve kaslı olduğunu söyleyemeyeceğim kadar değil. Belki de ulusal bir squat yarışması için antrenman yapıyordur.

Bir sonraki geçişimizde, bu sefer arabama turşu yüklerken, arka tarafının kesinlikle bir squat madalyasını hak edecek kadar sıkı ve etli olduğunu onaylıyorum.

Tanrım, benim neyim var?

Dondurucu bölümüne geldiğimde sinirlerim yıpranmış ve göğüs uçlarım sertleşmiş oluyor. Dondurma yüzünden.

Onu bir kutu kurabiye delisi dondurması alırken gördüğümde daha da çekici oluyor. Ki bu çok aptalca. Ne tür dondurma yediği kimin umurunda.

Bana doğru dönüyor ve tişörtünün önünü görüyorum. Üzerinde bir yangın musluğu resmi ve "Ben olsam ona dokunurdum" yazıyor.

Kahkaha atıyorum, çünkü tabii ki böyle zahmetsizce havalıyım. Sonra telefonumu elime alıyorum ve ekrandaki bir şeye gülüyormuş gibi yapıyorum.

Yanımdan geçerken, o gürleyen derin sesiyle şöyle dedi. "Merhaba Daphne."

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm altı

FLETCHER

Bu gece benim kişisel cehennemim mi yoksa cennetim mi karar veremiyorum. Whitmore ailesinin yemek masasında oturuyorum. Garrett'ın babası birkaç başarısız davetten sonra ısrar etti. Neyse ki Garrett ve benim ortak bir izin günümüz vardı, o yüzden bu gece yaradı.

Yemeklerin kendisi oldukça cansız ama kesinlikle daha kötülerini yedim. Spagetti fazla pişmiş ve yemeği istediğimden daha yumuşak hale getiriyor. Ama yanında büyük bir salata ve kavrulmuş kabak var, bu yüzden dengeleniyor.

"Bu harika, Daph," diyor Bay Whitmore.

"Teşekkürler baba, ama yalan söylemene gerek yok. Spagettimin berbat olduğunu hepimiz biliyoruz," diyor nazık bir gülümsemeyle.

"Katılıyorum," diyor Dane. O ortanca kardeş ve kaşlarını çok çatıyor gibi görünüyor. "Katlanılabilir. Geçen seferkinden daha iyi" diyor ağabey. Ve ben de

Büyük demek istedim çünkü adam benden daha büyük. Boyum 1.80, küçük bir adam değilim. Ama Grady uzun ve geniş ve adını sadece kız kardeşlerimden duyduğum bir pop şarkıcısıyla çıkıyor. Jess Munoz ile yemek yediğimi söylediğimde ölecekler.

Garrett bir lokma yemeğin etrafında "Yenilebilir," diye mırıldanıyor.

Ona ektirdiklerine sinir oluyorum. Kardeşlerin alay ettiğini biliyorum. Benim de üç tane var. Ama onlara yemek pişirdi ve daha minnettar olmalılar.

"Bence harika," diyorum.

Yemin ederim herkes çiğnemeyi bırakıp bana bakıyor. Filmden fırlamış bir sahne gibi. Az önce çiğnediğim lokmayı beceriksizce yutuyorum ve başımı sallıyorum. "Çok besleyici ve sebze dolu."

Sebze dolu. Her an o sebzelerin lif içeriğinden bahsetmeye başlayabilirim. Neden böyleyim? Neden beni böyle yapıyor? Hiçbir zaman tatlı dilli biri olmadım, ama yemeğe sadece apaçık ortada olanı söylemek için gelen bir aptal da olmadım.

Masanın üzerinden bana göz kırpmıyor. "Teşekkür ederim, Kaptan Güvenlik."

"Hey!" Garrett kollarını açarak şöyle der. "Neden o Kaptan Güvenlik. İkimiz de itfaiyeciyiz."

Jess de Bay Whitmore gibi güler.

Tam Garrett'a alınmaması gerektiğini söyleyecektim çünkü kız kardeşinin bu lakapla gururunu okşamak istediğini sanmıyorum ama önce o konuştu.

"Sen benim kardeşimsin."

"Ama tüm itfaiyeciler güvenlik konularıyla ilgilenir. Bunun nedeni onun benden daha yüksek rütbeli olması mı?"

Daphne yine gözlerini deviriyor, sonra da hayatımda gördüğüm en muhteşem gülümsemeyle bana bakıyor. Dudaklarının hafifçe eğilmesinde saklı olan canlılığa hazırlıksızdım.

Bu kadın beni öldürecek.

"Güvenliğe ortalama bir ayıdan daha fazla odaklanıyor," diyor.

Bu konuşma bitiyor ve çok geçmeden Daphne'nin masadan tabakları toplamaya başladığını ve mutfağa doğru kaybolduğunu fark ediyorum. Hemen ayağa kalkıp kalanları topluyorum ve ona getiriyorum.

Kollarım dolu bir şekilde mutfağa girdiğimde neredeyse birbirimize çarpıyorduk.

"Bunu yaptığınız için teşekkür ederim," diyor. "Gereksiz ama yine de minnettarım."

"Yemek yapmak ve bulaşıkları yıkamak zorunda olmamalısın," diyorum.

"Artık hepimiz yetişkin olduğumuz için böyle yapıyoruz. Hepimiz her gece burada değiliz, bu yüzden artık kim yemek yapıyorsa temizlik de yapıyor, yani herkes en azından ikisini birden yapmak zorunda." Omuz silkiyor, musluğu açıp suyun sıcaklığını test ediyor. "İşe yarıyor."

"Yardım edeceğim," diyorum ona. Vücudumu onunla bulaşık makinesinin arasına sıkıştırıyorum, böylece o durularken ben de doldurabiliyorum.

"Üzgünüm, iyi bir aşçı değilim," diyor.

"İyiydi."

"Çok kötü bir yalancısın," diyor gülerek. "Dinle, yeteneklerimin nerede olduğunu ve nerede olmadığını biliyorum. Sorun değil. Bir keresinde Grady ton balıklı güveç yapmıştı, o kadar iğrençti ki onu atıp pizza sipariş etmek zorunda kalmıştık."

Annesinin nerede olduğunu sormak istiyorum ama ağzımı kapalı tutuyorum çünkü şu anda benimle konuşuyor. Görünüşe göre varlığımdan nefret etmiyor. Bunu bozacak bir şey yapmak istemiyorum.

"Harika bir aşçı değilim," diyor. "Ama en kötüsü de değilim."

"İnsanlarla aram pek iyi değildir."

Bana bakıyor, o gülümseme gözlerini parıldıyormuş gibi aydınlatıyor.

"Bence gayet iyi gidiyorsun."

OceanofPDF.com

Günümüz...

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm yedi

FLETCHER

İtfaiyeden bir grup arkadaşla birlikte bir başka festivaldeyim. Bunun adı PeachFest ve belli ki yılın en büyüğü. Belki Noel'de yapılanlar hariç. Küçük bir kasaba olmalarına rağmen çok meşguller. Bir Cuma günü öğleden sonra olmasına rağmen, tüm kasaba kutlama için gelmiş gibi görünüyor.

Burada altı ay yaşadıktan sonra, bu taşınmanın benim için en doğrusu olduğunu biliyorum. Tabii müstakbel eşimle burada tanışmış olmamdan başka bir sebep yoksa. Evet, biliyorum ve bu konuda da henüz bir şey yapmadım. Oraya doğru gidiyorum. Sadece mükemmel zamanı bekliyorum.

Gerçek şu ki, beni tamamen yanlış anlıyor. Bana her zaman Kaptan Güvenlik ya da Roger Kural Takipçisi gibi lakaplar takıyor. Haksız değil; sorumluluk sahibi, kurallara uyan bir yetişkin olduğum için kendimle gurur duyuyorum. Ama bir şekilde, onun yanında olduğum her an yaymam gerektiğini bildiğim sıcaklığı kaçırıyor.

Boğucu gri gözlerine bir kez baktığımda kendimi ona doğru bastırmak istiyorum. Ağzından çıkan kelimeleri ve vücudundan çıkan kıyafetleri öpmek istiyorum.

Sikeyim.

Vücudu.

Her gece onu karşımda görüyorum, çıplak ve mükemmel.

Her gece kendimi Daphne Whitmore'un solgun, tatlı kıvrımlarının zihnindeki görüntüsüne kaptırıyorum.

"Hey, dostum." Bir omuz benimkine çarptı. "N'aber?"

Bu Garrett. Çünkü tabii ki o. Şehrin ortasında yarı tombul bir halde durmuş kız kardeşinin çıplak olduğunu düşünürken neden yanıma gelmesin ?

"Garrett, merhaba." Başımı salladım ve etrafta dolaşan insanlara baktım. Ellerimi kot pantolonumun ceplerine sokarak semimi saklamaya çalışıyorum. Cidden, benim neyim var böyle?

Ona kız kardeşiyle ilgili niyetimi söylemeliyim ama önce Daphne'ye söylemem gerektiğini düşündüm. Belki de ona söylememe bile gerek yoktur. Eminim Daphne ne zaman yakınımda olsa gözlerimin ona kaydığı gözünden kaçmamıştır. O zeki bir adam.

Beni kenara çekip "kız kardeşim yasak bölge" konuşması yapmadı, yani ya ilgimi fark etmedi ya da fark etti ve onaylıyor.

Yanımızdan bir çift geçiyor, adamın kucığında yeni yürümeye başlayan bir çocuk var. Durdu ve Garrett'a gülümsedi.

"Selam dostum, uzun zaman oldu." Garrett'a elini uzattı. "Karım Rory'yle tanıştın mı?"

Garrett gülümser ve güler. "Evet, Hayes, öyle. Seni tekrar görmek güzel, Rory."

Rory kocasının koluna vurur. "Sen geri taşınmaya karar vermeden önce burada yaşadığımı biliyorsun. Neredeyse herkesi tanıyorum." Gözleri bana takılıyor ve dostça gülümsüyor. "Bu hariç. Sen yeni itfaiyeci olmalısın."

"Evet hanımefendi," diyorum kovboy şapkamı eğerek.

"Lanet olsun," diye mırıldanıyor Hayes nefesinin altından. "Hanımefendiyle olmaz, dostum."

Gözlerini deviriyor. "Keser misin şunu. Güneyli bir hanımefendinin görgüsüzlüğü ile kapatıcı sürmeyi unuttuğum için yaşıma ve daha fazlasına benzeyen bir hanımefendi arasındaki farkı biliyorum."

"Sevgilim, şimdi ilk tanıştığımızdan bile daha güzelsin." Eğildi ve alnından öptü.

"Ben Fletcher, ama çoğu insan bana Fletch der," diyorum. Küçük çocuğun ayağını oynatıyorum. "Peki bu koca adam kim?"

Sevecen ebeveynlerin ikisi de gülümsüyor. "Bu Noah," diyor Hayes.

"Peki Noah, fahri itfaiyeci olmaya ne dersin?" Arkamdaki kabinin tezgahına uzanıyorum ve plastik kırmızı itfaiyeci şapkalarından birini alıyorum. Küçük çocuğa uzattım.

Ciyaklıyor ve onu kapıp kafasına geçiriyor. Çocuklar için yapılmış olmasına rağmen yine de onun için çok büyük, bu yüzden yüzünü burnuna kadar kaplıyor.

Ailesi gülüyor.

"Teşekkür ederim," diyor Rory. "Sizinle tanışmak gerçekten güzeldi."

Hayes, "Saddle Creek'e hoş geldiniz," diyor. Sonra birlikte yürüdüler.

"Memleket çocuğu liseden mezun olur olmaz buradan ayrıldı ve biz geri taşınacağını hiç düşünmemişti. Ama sonra Rory ile tanıştı ve her şey değişti," diye açıklıyor Garrett. "Sanırım bazen tek gereken tek bir bakış." Bunun nasıl bir şey olduğunu çok iyi bildiğim için başımı sallıyorum. "Peki ya sen?" diye soruyorum.

"Bir kadın mı demek istiyorsun? Benim bir kadını var mı?" Garrett sırtarak soruyor. "Ara sıra."

Gülüyoruz.

"Bir keresinde aptallık ettim ve birini elimden kaçırdım, bu yüzden onu bir şekilde kasabaya geri dönmeye ikna edemezsem ve bana aşık olmasını sağlayamazsam, o zaman tek başıma kalacağım."

"Özür dilerim," diyorum. "Adı neydi?"

"Felicity."

"Umarım sana ikinci bir şans verir."

"Ben de öyle. Yine de nefesimi tutmuyorum. O bir tabanca."

"Bunlar en iyi türler, değil mi?" Ben soruyorum. Çünkü Daphne'nin bir tabanca olduğunu biliyorum. Hem de dolu bir tabanca.

"Kahretsin," diye homurdanıyor Garrett.

Daphne hakkında bunu yüksek sesle mi söyledim?

Garrett'ın dik dik baktığı yere bakıyorum ve Daphne'yi kuzeni Jade ile derme çatma piknik masalarından birinde otururken buluyorum. Sorun onlarda değil, Daphne'ye çok yakın duran adamda gibi görünüyor.

"Kim o?" Sesim hırçınlaşarak soruyorum.

"Lisedeyken onun peşinden koşan bir herif. Sanırım birkaç kez çıkmışlar. Onunla ilgili bir şey onu rahatsız ediyor. Bana asla detay vermez ve ona bir şey yapmadığına yemin eder. Ama onun burada olması ve yine kızımın etrafında dolanması hoşuma gitmiyor."

Elindeki su şişesini yere bırakıyor ve ben de elimi koluna koyuyorum. "Bırak beni," dedim.

Kaşlarından biri havaya kalkıyor.

Gülümsüyorum. "Ben ." Sonra doğrudan ona doğru yürüyorum. Tek umudum bunun Garrett'ı çok fazla kızdırmaması.

Ona ulaştığımda, onu omuzlayarak yolumdan çekiyorum, kucağıma alıyorum ve onu kucağıma alarak yerine oturuyorum. "Hey bebeğim, biraz barbekü aldın mı?"

Kolumu beline doladım ve onu göğsüme yasladım. Sonra tıpkı birkaç dakika önce Hayes'in karısına yaptığını gördüğüm gibi şakağını öpüyorum.

Yanımda Jade kıkırdıyor.

Sonra sanki onu ilk kez görüyormuşum gibi adama bakıyorum. Elimi uzattım. "Selam dostum. Fletch. Nasılsın?"

Beni görmezden geliyor ve tekrar Daphne'ye bakıyor. "Daphne, bu adam seni rahatsız mı ediyor?" diye soruyor.

Ondan en az yarım ayak daha uzun olduğumu ve muhtemelen ondan 60 kilo daha fazla olduğumu düşünürsek, bu konuda ne yapacağını düşündüğünü bilmiyorum.

Daphne belli ki planımı çabucak anlıyor çünkü başını arkaya yaslayıp göğsüme sokuluyor. "Erkek arkadaşımı mı kastediyorsun? Hayır Trip, o beni rahatsız etmiyor."

"Erkek arkadaş mı?" diye sorar Trip adındaki dallama. "Ne zaman oldu bu? O kadar uzun süredir şehir dışında değildim."

"Fark etmez Ted. Birlikteler, o yüzden çek git," diyor Jade. Adam ona ters ters bakıyor. "Bana öyle hitap etmemeni söylemiştim."

"Elimde değil. Baş harfleriniz bir kelimeyi heceliyorsa, o isimle anılmaya istekli olmalısınız. Bunun bir kural olduğuna eminim. Değil mi, Fletch?" Jade bana sordu.

"Bunu bir kural olarak teyit edebilirim."

"Yani ya Ted, ya da ben sana Trip Edward Duncan üçüncüsü diyeceğim. Seçiminizi yapın," diyor Jade gülerek.

"Kaltak," diye mırıldanıyor Trip ve uzaklaşıyor.

OceanofPDF.com

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm

sekiz

DAPHNE

Şu anda neler olduğunu tam olarak bilmiyorum ama hayatım boyunca hiç bu kadar rahat olmadığımı biliyorum. Sanki Fletcher Bates şu vücudunuza yapışan mükemmel yataklardan biri gibi. O şimdiye kadar oturduğum en iyi sandalye.

Hepiniz, ben özümde bir Teksas kızıyım ve hiçbir şeyin ocakta tüten göğüs etinden daha iyi koktuğunu düşünmüyorum. Ama bu adamın kokusu libidomu fazla mesai yaptırıyor. Doğal erkeksiliğiyle karışık hafif bir kolonya ve yeni duş almış gibi temiz, taze bir koku gibi.

Evet, meme uçlarım çakıllı ve külotumun nemli olduğuna eminim. Hayes ve Rory Crawford'un oğluyla etkileşimini görmekten kalan bir etki de olabilir. Cidden, yumurtalıklarımın patlamasına neden olduğu kadar biyolojik saatimin alarımının çalması gibi bir şey değildi.

Ring... Ring... ... Aradığım

kişi o.

Onun spermi sihirli.

Onunla bebek yap.

Cidden, şu anda kimim ben? Kendimi onun kucağından kaldırmaya çalışıyorum çünkü belli ki feromonları beynimi eritiyor. Ama ağır yük

Kolunun beni saran kısmı olduğu yerde kilitli kalıyor. "Bu gece seni dışarı çıkarayım," diye mırıldanıyor.

Bu beni yeterince teşvik etti ve kucağından kalktım. "Oh, yapamam. Bugün Cuma gecesi." Ayağa kalktığımda Trip'in arkamızdaki masada oturduğu için fazla uzaklaşmadığını fark ediyorum. Belli ki Fletch'in bana çıkma teklif etmesinin nedeni bu.

Jade, "Her Cuma kasabadaki emeklilik merkezinde BINGO oynuyor," diyor.

"Pekala, bunu yapabilirim," diyor.

Gözlerimi deviriyorum. Ve tam o sırada kardeşim geldi. Garrett'in gözleri Fletch'e kaydı.

"Ne oluyor be adam?" Garrett homurdanıyor.

Oh, işte başlıyoruz. Garrett'in ağabey konuşması. Bana çıkma teklif eden her erkeği aşağılar. Sanırım bu sadece bir ya da iki kez oldu, ama itfaiyedeki bazı çocuklar sırf ağabeyimi kızdırmak için benimle çıkmakla ilgili şakalar yapıyorlar.

"Ona çıkma teklif etti," diyor Jade. Her zaman çok yardımcı oluyor.

"Bana gerçekten çıkma teklif etmedi," diye mırıldandım kardeşime. "Bunu sadece Trip'ten kurtulmak için yaptı."

Ama Garrett benim yorumumu görmezden geliyor ve Fletch'e dönüp küçük bir sırıtış atıyor. "Tam zamanında. Ben de ne zaman cesaretini toplayıp ona soracağını merak ediyordum."

Bekle, ne?

Alacakaranlık Kuşağı'na adım atmış gibiyim.

"Siz çılgın insanlarla bile yapamam. Gitmem gerek." Kuzenimi işaret ediyorum. "Sana sonra mesaj atarım, böylece Cain hakkındaki o çok aydınlatıcı konuşmayı bitirebiliriz."

Jade yüzünü buruşturuyor.

"Görüşürüz, Garrett. Ve sanırım seninle HEB'deki dondurma reyonunda görüşürüz, Bay Kurabiye Patlaması," diye gülümsedikten sonra yürüyüp gidiyorum.

Fletch, "Hayır, bu gece görüşürüz, Firecracker," diye .

Adımlarımı kısa süreliğine durduruyorum ama geri dönmeyi reddediyorum. Telefonum elimde çalışıyor ve Jade'den gelen mesaja bakıyorum.

Fişek mi?

SICAK!

Gözlerimi deviriyorum ve yürüyüp gidiyorum. Eve döndüğümde duş alıp emeklilik merkezindeki Cuma gecem için hazırlanıyorum. Tüm bu insanlar için BINGO oynamayı seviyorum. Çoğunu hayatım boyunca tanıdım ve bir bina dolusu büyükanne ve büyükbabaya sahip olmak gibi bir şey.

Giyindikten sonra, Jade'den gelen birkaç cevapsız mesajı görmek için telefonumu elime alıyorum.

Bu akşamki ateşli randevunda ne giyiyorsun? Bir şey

seçmek yardıma ihtiyacın olursa haberim olsun.

Beni görmezden gelmen hiç hoş değil.

Brat. Yoksa

sana Firecracker mı demeliyim? JADE:

<Chris Evans'ın güldüğü gif>

Onu aramak için düğmeye basıyorum.

"Çok fazla boş vaktin var," diyorum cevap verdiğinde. Diğer hatta kıkırdıyor.

"Ben zengin bir mirasçıyım, zamanımı ne yapacağım?" diye soruyor.

"Teknik olarak bir işin var," diyorum.

"Evet, ama dükkan saatler önce kapandı ve ben Cuma günleri çalışmıyorum. O yüzden bana ne giydiğini söyle."

Kendime bakıyorum. "Kot pantolon ve tişört. Ve parmak arası terlik."

Dramatik bir şekilde iç geçiriyor. "Seninle ne yapacağım ben? Ateşli itfaiyeciyi randevun var ve sen her zaman giydiğin şeyi mi giyiyorsun?"

"Bir oda dolusu yaşlıyla BINGO oynayacağım, bu yüzden evet, ne giyiyorsam onu giyiyorum."

"Seni bu gece göreceğini söylediğini duymadın mı?"

"Jade, gerçekçi ol. Randevuyla ilgili tüm o şeyleri Trip arkamızdaki masada olduğu için söylüyordu. Muhtemelen bunu fark etmedin. Ama ben fark ettim ve belli ki Fletch de fark etti."

Ding-dong.

"O senin kapı zilin miydi?" Jade soruyor.

Oh lanet olsun. Kesinlikle olmaz. Sürünerek ön kapıya gittim ve gözetleme deliğinden dışarı baktım ve işte oradaydı. Kolalı düğmeli, yakalı bir gömlek giymiş ve elinde çiçeklerle kapımda duruyordu.

"Kahretsin," diye tıslıyorum.

Jade gülüyor. "Bu o, değil mi?"

"Evet. Güzel giyinmiş ve çiçekleri var." "Sana söylemiştim, bebeğim. Seni istiyor."

"Bundan ciddi olarak şüpheliyim. Seninle sonra konuşuruz."

"Gömleğini değiştir!" Ben telefonu kapatırken Jade bağırıyor.

"Bir dakika," diyorum kapıya, sonra koşarak yatak odama dönüyorum ve dolabımın açıyorum. Çok sık giymediğim bir gömlek gözüme çarpıyor çünkü V yakalı ve kızlarımı harika gösteriyor. Ailemi görmeye gittiğimde bunu giymek için bir neden yok, bu yüzden dolabımda asılı duruyor. Askıdan çıkardım ve gömlekleri değiştirdim.

Sonra kristallerle süslü bir çift parmak arası terlikle değiş tokuş yapıyorum. Onlar benim süslü ayakkabılarım.

Kapıyı açıyorum ve nefes nefese kalıyorum çünkü belli ki gömlek değiştirmek artık aerobik aktivite sayılıyor.

"Fletch? Burada ne işin var?" Ben soruyorum.

Çiçekleri kaldırıyor. "Seni düzgün bir randevuya çıkarıyorum."

Çiçekleri alıyorum ve vazı almak için mutfağı geçiyorum. "BINGO'm var. Sana bunu zaten söylemiştim."

Ellerini birbirine vuruyor ve ovuşturuyor. "Biraz BINGO için hazırım."

Bir buket lavanta ve tanımadığım küçük yeşil yapraklı bir bitki olan çiçekleri düzenlerken bir dakika boyunca ona bakıyorum.

"Çok hoş görünüyorsun," dedim ona. "Emeklilik merkezinde gerçekten göze çarpacaksın."

Omuz silkiyor. "Muhtemelen diğer sakinlerden biraz daha gencim."

"Evet ve çok erkek. Yani orada bazı dullar var, ama o hanımlar onları kapıp evlenmeden önce çok uzun sürmüyorlar. Bu çok sevimli."

" sevimlisin." Mavi gözleri göğüs dekolteme dalıyor, sonra tekrar yüzüme bakıyor. "Ve sen de muhteşem görünüyorsun."

"Bunu yapmak zorunda olmadığını biliyorsun. Bugün Trip'in önünde beni kurtardığını biliyorum. Ama BINGO'ya gidecek değil ya, o yüzden bu 'randevuya' çıkıp çıkmayacağımızı bilmeyecek."

Fletch kaşlarını çatır. "Trip'in ne düşündüğü umurumda bile değil."

Ve beni kamyonetine götürüp emeklilik merkezine bıraktı.

OceanofPDF.com

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm

dokuz

FLETCHER

Resting Oaks adlı destekli yaşam merkezine geldiğimizde, Daphne bir ünlü gibi karşılandı. Sanırım herkese sarıldı ve bir sürü turuncu dudaklı yanak öpücüğü ve buruşuk el okşaması aldı.

Şimdi elinde mikrofon ve BINGO toptarından oluşan büyük bir kafesle odanın önünde dururken onu izliyorum. Kafesi döndürüyor ve sanki onlarla bire bir konuşuyormuş gibi rahatça konuşuyor. Büyüleyici. Büyüleyici.

"Kartlarını aldın mı, Ateşli Şey?" diye soruyor sağımdan bir ses. "Pardon?"

"Al, Tatlı Yanak, benimkine yardım edebilirsin." Karşımdaki kadının önünde on beş kadar kart var. İki tanesini bana doğru itti.

"Teşekkürler," diyorum. "Bunların hepsini aynı anda mı çalışıyorsun?" Etrafımdaki kadınlar kıkırdıyor.

"Evet. Sadece şuradaki Banksy tek seferde bir kart oynuyor." Yanımdaki kadın karşıımızdaki yaşlı bir adamın oturduğu masayı işaret ediyor.

"Filbanks!" diye bağıyor. Adam ona bakar. "Daha fazla karta ihtiyacın var mı?" "Bir tane yeter, Gladys," diyor gizli bir gülümsemeye.

"Ben Helen," dedi karşımdaki kadın. "Bu da Gladys." Sağımdaki kadını işaret ediyor. Sonra masadaki diğer kadınların isimlerini sıralıyor. Wanda, Sue, Bobby-Jo ve Mable.

"Adım Fletcher, ama bana Fletch diyebilirsiniz."

"Demek bizim Daphne'den hoşlanıyorsun?" Gladys soruyor.

"Evet hanımefendi," diyorum. Bir yandan da Daphne'nin numaraları ne kadar hızlı aradığını takip etmeye çalışıyorum. Etrafımdaki kadınlar deli gibi kartlarını karıştırıyor.

Helen masaya uzanıyor ve kartlarımdan birinin üzerine bir şey sürüyor.

Kıkırdıyorum. "Sanırım bu işte pek iyi değilim," diyorum.

"Sorun yok, Tatlı Yanak, ." Helen diyor ki. "Ne iş yapıyorsun, Fletch?" Gladys sorar.

"Ben itfaiyeciyim. Kasabadaki istasyonda çalışıyorum."

Diğer kadınlardan biri "Sen şu büyük şehirden gelen süslü pantolonlu kadınsın," diyor. Belki de Wanda'ydı?

"Süslü olup olmadığımı bilmiyorum ama buraya Houston'dan taşındım. Ailemi özlüyorum ama o büyük şehir bana hiçbir zaman evim gibi gelmedi."

"Çünkü orada değildi," diyor başka bir kadın. "Mabel, ne kadar romantiksin," der Gladys.

"Ben yaşadım," diyor Mabel hüzünlü bir gülümsemeyle. "Tanrı Harry'nin ruhunu şad etsin." Kadınlardan ikisi istavroz çıkarır ve "Tanrı ruhunu şad etsin" diye mırıldanır. Biri "BINGO!" diye bağırır ve bu tur sona erer.

"O yaşlı inek her zaman kazanır," diye homurdanıyor Helen.

Daphne kadının kartındaki numaraları kontrol için uzak duvara dayalı masaya doğru yürür. "Bayan Evans için bir BINGO," diyor Daphne.

Bayanlar bir sonraki tur kartları çıkarırken masadaki her şey karışıyor. Helen yine iki tanesini bana doğru itiyor.

"Herkes bir sonraki tur için hazır mı?" Daphne soruyor.

Başımı kaldırıp odanın diğer bakışlarıyla karşılaşıyorum ve işte orada, bir dopamin vuruşu gibi, beynim onun bakışlarının yüküne tepki veriyor.

BINGO toplarının olduğu kafese bakarken yanakları pembeleşiyor. "Erkek arkadaşın çok tatlı!" diye bağılıyor uzak masadaki yaşlı bir kadın.

Daphne yüksek sesle güler. "Evet, *çok* sevimli."

Bir tur daha oynuyoruz ve bu sefer benim masamdaki iki bayan kazanıyor. Daphne odanın önüne dönmek için yanımdan geçerken eli omuzlarıma değiyor. Sadece bir dokunuş bile vücudumu aydınlatıyor.

Eğer bu kadını yalnız yakalayabilirsem, saatlerce onun vücuduna tapacağım. Kimyamızın patlayıcı olacağını biliyorum. Babam bana her zaman aşkın şimşeginin çarptığı uzun bir erkek soyundan geldiğimi söylerdi. Küçükken bana bu hikayeyi anlattığında kulağa çok klişe geldiğini düşünürdüm. Ama gerçek şu ki, Daphne'yi ilk hissettiğim şey tam olarak buydu.

Bir sonraki tur başlıyor ve Helen elimi okşuyor. "Bu bizim turumuz, Fletch. Bunu hissedebiliyorum."

"Tamam. Uyanık kalmak için elimden geleni yapacağım," diyorum sırtarak. Floresan pembe dabber'ımı elime alıyorum ve önümdeki kartların üzerindeki sayılara odaklanıyorum.

Daphne'nin sesinde kaybolmadan, sadece sayıları duymaya çalışarak, dabbing ritmine giriyorum.

"O-69!" Daphne arıyor.

"Ohhhh-69," yaşlı insanlardan oluşan bir koro hep bir ağızdan söylüyor. Aynı anda hem beklenmedik hem de komik.

Daphne mikrofona bakıyor. "Hepiniz! Fletcher'ın önünde mi?"

Ben dahil herkes gülüyor.

Sonra bir sonraki numarayı söylüyor ve ben de onu tuşluyorum. Beynimin noktalı diyagonal çizgiyi algılaması bir dakika sürüyor.

"BINGO!" Bağııyorum.

Etraftaki tüm kadınlar yuhalıyor ve bağılıyor.

Daphne elini kalçasına koyar. "Ciddi misin?"

"Kesinlikle, Firecracker. BINGO hakkında asla yalan söylemem," diyorum.

"Fletch neyin olduğunu bilir," diyor Gladys.

Daphne kartımı kontrol etmek için yanıma geldi. "Evet, kesinlikle kazandın." Arkasında çeşitli ödüllerin bulunduğu masayı işaret ediyor.

"Ödülü için bir öpücük istiyor," diyor Mabel.

Etrafımdaki tüm kadınlar hep bir ağızdan 'ooh' diyor.

Başımı salladım. "Doğru söylüyorum. Bir öpücük istiyorum." Elimi Daphne'nin başının arkasına dolayarak yüzünü kendime doğru çekiyorum ve dudaklarımızı hafifçe birbirine bastırıyorum.

Bu kadar yakından, onun baharatlı narenciye kokusu doğrudan aletime gönderiyor. İffetli öpüşmemizden geri çekiliyor ve gözle görülür bir şekilde yutkunuyor.

"Peki, siz iki aşk kuşu nasıl tanıştınız?" Helen soruyor.

Daphne'ye baktım ve yüzündeki paniği gördüm. Nasıl tanıştığımız gerçeğini asla açıklamam. O yüzden sadece gülümsedim. "Onu ben kurtardım."

"Oh, ne kadar romantik," diyor Mabel.

"Evet, marketin otoparkında arabası kilitli kalmıştı ve ben de onun arabasını açmayı başardım. Hayatımda gördüğüm en güzel kadındı. Gerçekten, gözleri çok güzeldi. Gözlerine bayılıyorum," diyorum Daphne'ye doğrudan.

Bana zayıf bir gülümseme veriyor.

"Sadece . Ona bir kez baktım ve anladım," diyorum.

Daphne hızla odanın önüne doğru ilerleyerek, "Ve gerisi tarih oldu," diyor.

Oyunların geri kalanı bir bulanıklık içinde geçiyor ve ben gerçekten iyi vakit geçirirken, Daphne ile biraz yalnız kalmaya hazırım.

Etrafımdaki bayanlara geri döneceğime söz veriyorum.

Helen beni kucaklıyor. "Kaçmaya çalışırsa sabırlı ol," diye fısıldıyor bana. "Annesi Daphne daha küçük bir kızken öldü ve bildiği tek şey kardeşlerine ve babasına bakmak. Gerçekten ne istediğinin farkında bile olmayabilir, tam önünde dursa bile."

Ayrıldık ve elini hafifçe sıktım. "Bunu bana söylediğin için teşekkür ederim."

Bana bilmiş bir bakış atıyor ve ben de Daphne'yi kamyonetime götürüyorum. "Seni sevdiler. Büyük bir sürpriz değil," diyor Daphne kıkırdayarak. "Gerçi Mabel iflah olmaz bir romantik ve kalbi kırılacak. evlenmediğimiz zaman."

Parmağımı çenesinin altına koyuyorum ve yüzünü bana çeviriyorum. "Evlenmeyeceğimizi kim söyledi?"

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm on

DAPHNE

Bu saçma sözleri söylediği sırada kamyonetini evimin önüne park etmişti. Bu aşırı büyümüş izci çocukla evlenme düşüncesinin kalbimi mutlu bir köpek yavrusu gibi nasıl canlandırdığına sinirleniyorum.

Kamyonetinin kapısını açtım ve dışarı atladım. "Bu süper oldu," diyorum.

Ama sonra tam orada, ayı büyüklüğündeki dev eli sırtımda, beni merdivenlerden daire kapıma doğru götürüyor.

Kapıya ulaştığımızda kilidi açıp ona doğru dönüyorum. "Bu maskaralığa bir son verebilir miyiz?"

Kaşları çatılır. "Ne maskaralığı?"

"Bu sahte randevu. Süresi doldu, yüzümü kurtarmama izin verdiğin için minnettarım ama artık bu işi bitirelim."

Ellerini kapımın çerçevesine dayıyor ve bana doğru eğiliyor. "Bunların hiçbiri sahte değil."

Daha çok hırıltıya benzeyen sıkı bir kahkaha atıyorum. "Eğer beni öpmek istemiyorsan, Mabel'ın seni beni öpmeye kışkırtmasına izin vermemeliydin."

"Seni öpmek istemediğimi hiç söylemedim."

"Buna gerek yoktu. O büyükannene verdiği bir öpücüktü," diye çıkışıyorum. Sonra derin bir nefes alıyorum. "Bak, Fletch, anlıyorum. Sen iyi bir , hoş bir adamsın ama bana hiçbir şey borçlu değilsin. Aslında sana borçlu olan benim. O gün beni kurtardığın ve bu konuda kimseye gerçeği söylemediğin için."

Gözleri ısınıyor ve yemin ederim siyaha dönüyor. Bir köpekbalığının gibi. Bir avucu boynumu kavramak için uzanıyor.

"Seni istemediğimi düşünüyorsun. Hepsi bu, değil mi? İlk garip karşılaşmamızdan sonra işleri yoluna koymak için sana çıkma teklif edecek kadar iyi biri olduğumu düşünüyorsun." Dudaklarını yalıyor ve sanırım küçük bir orgazm yaşıyorum.

Nasıl bu kadar seksi olabiliyor?

"Her gece gözlerimi kapattığımda senin muhteşem vücudunu gördüğüm hakkında hiçbir fikrin yok. Lanet olası bir ergen gibi her yerime boşalana kadar yumruğuma binmek zorundayım. Bunu mu duymak istiyorsun? Çünkü gerçek bu."

Yutkunuyorum ve çocuksu cazibesini bir şekilde kaybetmiş yüzüne bakıyorum. Onun yerine, şehvetli ve açgözlü bir adam bana bakıyor.

"O zaman neden beni istediğin gibi öpmedin?" diye sordum.

"Çünkü bir kez başladığımda duramayacağımı biliyordum." Sonra ağzı benimkine çarpıyor.

Bu öpücükte tatlı ya da şefkatli hiçbir şey yok. Dili ağzımın içine dalıyor, alıyor, yalıyor, tadına bakıyor. Külotum yanıyor ve meme uçlarım sütyenimden kurtulmak üzere.

Omuzlarını kavriyorum ve beni kaldırıyor, böylece kendimi seks delisi bir koala gibi ona sarabiliyorum.

"Siktir, Firecracker. Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok. Sana her yaklaştığımda orada durup benim değilmişsin gibi davranmak zorunda kalıyorum." Dairemin kapısını açtı, sonra da çarparak kapattı.

Boğazının her tarafına öpücükler konduruyorum ve vay canına, ama çok güzel kokuyor. Sıcak tenini yalıyorum ve o hırlıyor.

"Yatak odası." Bu bir soru değil.

"Şu koridorun sonunda." Burnumu tenine dayıyorum, sonra tekrar yalıyorum. "Sanırım senin feromonlarına bağımlıyım."

"Güzel."

Yatak odama gittiğimizde, beni yavaşça serbest bırakıyor, böylece vücudunun önünden aşağı kayıyorum. O kadar seksi ki, Dirty Dancing'deki Patrick Swayze ve Jennifer Grey'den daha seksi göründüğümüze yemin edebilirim.

Bakışlarındaki sıcaklık vücudumdaki giysileri eritecek kadar sıcak geliyor.

"Çıkar, Fişek. Bana o lanet kıvrımlarını göster."
hırlıyor.

Vay be. "Bu pis ağız da çıktı?" Kaşlarını çattı.

"Henüz çıplak değilsin."

Gömleğimi çıkarıp parmak arası terliklerimi tekmeledikten sonra kot pantolonumun düğmesini ve fermuarını açıyorum. "Sen de öyle koca oğlan. Bu sefer geçit törenindeki tek kişi ben olmayacağım."

O zaman sırtıyor ve bu, onu şehirde gördüğüm aynı dostça gülümseme. Ama bu sefer onu belki de ilk kez görüyorum. Evet, kibar ve centilmen ama aynı zamanda gerçek, kanlı canlı bir adam.

Gömleğinin düğmelerini açmayı bitirir ve omuz silkerek çıkarır. Tabii ki atlet giyiyor. İnsanların her zaman "eş dövücü" dediği kolsuzlardan biri ama belli ki bu zavallı masum atletlere kötü bir şöhret verilmiş. Bu erkek iç çamaşırı gibi.

Yani Magic Mike başrol oyuncusu gibi yapılı olması yardımcı oluyor. Kot pantolonunu ve kalın kalçalarını çıkarıyor.

"Aman Tanrım," diyorum. "Vücudun mükemmel. Şimdi soyunmak istemiyorum."

Gülüyor. "Mükemmel değilim." Atletini çıkarıyor ve göbek deliğini işaret ediyor. "Göbeğimde bir açıklık var."

Haksız değil. Bir tane var, ama aynı zamanda ustalıkla şekillendirilmiş karın kasları, V'lerden biri, mükemmel yuvarlak omuzları ve ağır pazıları var. O var

Ağaç gövdesi gibi kalçaları var ve şişkin boxer külotuna bakılırsa her yeri büyük.

Ellerinden biri belime geliyor ve beni vücuduna doğru çekiyor. Dokunmak için sıcak ve lanet olsun ki parmağımı -ya da belki dilimi- her sert yontulmuş kasın üzerinde gezdirmek istemiyorum. Evet, muhtemelen dilimi.

"Vücudunla ilgili her şeyi seviyorum, Daphne." Bunu söylerken doğrudan gözlerimin içine bakıyor. Sonra ereksiyonunu karnıma doğru salladı. "Gerçekten seviyorum."

Kotumu çıkarmayı bitirdim, böylece ikimiz de burada iç çamaşırlarımızla duruyoruz.

"Sanırım burada yaşadığım sürenin yüzde sekseninde ereksiyon oldum."

Gülüyorum, avuçlarımı göğsünde gezdiriyorum. Isıtılmış saten, en sert taşa dönüşmüş. Kollarımı boynuna doluyor ve onu aşağı çekiyorum. "Beni öpmeye başladığında duramayacağını söylemiştin."

"Her zaman söyleyecek küstah bir şeyin var. Seni susturmak için ağzına bir şey koymalıyım." Bana kaşlarını çatı.

Normalde bir kitapta böyle bir satır okusam gözlerimi devirirdim, ama şu anda tamamen benim için çalışıyor. Dudaklarımı yalıyorum. "Seni durdurmayacağım."

Başını arkaya yatırıyor ve inleyerek tavana bakıyor. "Fişek, beni öldüreceksin. Seni sikimle beslemekten başka bir şey istemiyorum ama şu anda yapılacaklar listemde çok daha acil olan başka şeyler var."

İçimden bir kakhaha patladı. "Yapılacaklar listen mi var?"

"Kaptan Güvenlik olmanın getirdiği bir şey. Her zaman hazırlıklı olmalıyım. Şimdi ben şaplak atmadan önce o seksi kıcını yatağa koy."

"Cidden, edepsiz konuşma oyunun iyi."

"Sadece ne istediğimi söylüyorum."

Yatağa tırmanıyorum ve sonra nasıl uzanacağımı ya da oturacağımı bilmiyorum. Ben pek seksi değilimdir. Yani seksi iç var ama tabii ki onları giymiyorum.

Şimdi. Kadınsı yerlerimi tıraş edip düzeltiyorum, birkaç oyuncakla dolu bir çekmecem var ama seksilik - seksi hissetmek gibi - bana yabancı. Bu yüzden yatağa uzanıyorum.

Yine de aldırıyor gibi görünüyor çünkü yanıma uzanıyor ve eğiliyor. Bakışları sütyenime odaklanıyor, neyse ki sarkık ve rahat bir sütyen değil, önden kopçalı siyah sütyenim.

Kaşları tekrar çatılır. "Bu kullanışlı." Sonra bir fiskeyle kancaları çözdü o.

Açılıyor ve sanırım yüzüne bir tokat atabilirim. Meme ucum. Onları bu açıyla serbest bıraktığı için böyle oldu. Yer çekimi beni ele geçirdi.

Ama sonra iki göğsümü de avuçluyor, başparmaklarını kabarık uçlarında gezdiriyor. Yüzünü onların arasına gömüyor.

"Hatırladığımdan bile daha iyiler" diyor. Bu da beni güldürüyor.

Ama sonra ağzı meme uçlarımdan birini kaplıyor ve sertçe ağzına alıyor. Sanki klitorisime bağlı gibi çünkü her yalamada ya da emme dalgasında klitorisim titreşiyor.

Parmaklarım yumuşak sarı saçlarının arasından geçiyor ve gözlerimin kapanmasına izin veriyorum.

"Fletch," diye fısıldıyorum. "Lütfen."

Dilini diğer meme ucumun etrafında döndürüyor, onu çekiyor ve sonra bir patlamayla bırakıyor. "Oh, Firecracker, seninle daha yeni başlıyorum."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm

on bir

FLETCHER

"Hiç de iyi bir çocuk değilsin," diyor dudak bükerek.

Kıkırdıyorum. "İyi bir çocuk olduğumu hiç söylemedim." Sonra onu tekrar öpüyorum çünkü dudaklarına karşı koyamıyorum. Beni tutkuyla karşılıyor ve sonra yumuşak kıvrımları vücudumun altında olacak şekilde kayıyor.

Bacakları genişliyor, böylece kalçalarının arasına sığıyorum ve iç çamaşırlarımızın her iki katmanını arasından amının sıcaklığını hissedebiliyorum. Çıplak olsaydı, çoktan içine dalmış olurdum. Bu çok erken bitmeden önce yavaşlamam gerekiyor.

Birlikte geçireceğimiz ilk gece için yapılacaklar listem var derken şaka yapmıyordum. Onu sayamayacağı kadar çok kez boşaltmak istiyorum. Dilimde onun orgazmını tatmak, amının parmaklarımın ve aletimin etrafında sıkıldığını hissetmek istiyorum. Onun kendini boşaltmasını izlemek istiyorum ki tepkileriyle ilgili hiçbir şeyi kaçırmayayım.

Bu benim için her şeyi çözdü. Eğilip külotunu kalçalarından çekiyorum ve yere atıyorum. Uyarılmışlıktan parlıyor ve ne kadar lezzetli koktuğunu görünce gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oluyor.

"Hiç oyuncağın var mı?" Ben

soruyorum. "Neden?"

"Seni ilk kez izlemek istiyorum."

"İlk kez mi?"

"Sen gel. Hepsini izlemek istiyorum. Sonra diğerlerine de katılacağım ama bu ilkinde yaptığın hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum."

"Gecelik. Ama bil diye söylüyorum, ben tek orgazmı seven bir kıyım."

"Hangisi?" Çekmeceye bakarak soruyorum. Bir mermi, çiçek şeklinde küçük bir şey ve şu sert, plastik vibratörlerden biri var.

"Çiçek," diyor. "Önce boxerını çıkar ki seni görebileyim." İstediyini yapıyorum, sonra sikimi kavırıyorum ve sıkıca pompalıyorum.

"Sen çok..." gözleri sikime kaydđ. "Vay canına."

"Sen de çok iyisin. Şimdi bana o tatlı amcığı nasıl mırıldattığını göster."

Dudaklarını yalıyor ve el vibe'ını açıyor. Sonra bacaklarını açıyor ve doğrudan klitorisinin üzerine getiriyor. İlk dokunuş ondan bir çığlık çıkarır ve hafifçe eğilir.

"Geceleri yalnız başına yaptığın şey bu mu? Titreyene kadar o oyuncacı bacaklarının arasına mı koyuyorsun?" Ben soruyorum.

"Evet," diye fısıldıyor.

Göğüsleri yukarı doğru bastırırken ve dudakları bir nefesle ayrılırken bir seks tanrıçası gibi görünüyor. Gözlerim onunla ilgili her şeyi yutuyor. Elinin göğüslerinden birini kavrayışı ve sonra meme ucunu çimdikleiyışı. Boynu yukarı doğru eğilirken gözleri kapalı. Diğer eli bacaklarının arasında kıpırdamıyor, sadece o oyuncanın sinir demetinde vızıldamasına izin veriyor.

"Söyle bana, Firecracker, kimin adını haykırıyorsun?" "Yaklaşıyorum.

Siktir," diye mırıldanıyor.

Kendi salınımımı engellemek için aletimin tabanını sıkıyorum çünkü bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey değilse lanet olsun.

"Çok seksisin, Daphne. Hiçbir fikrin yok," diyorum ona. "Kimin adı?" Tekrar soruyorum.

"Senin." İnliyor ve sonra geliyor. "Fletcher, geliyorum." Vücudu titriyor ama bakışlarımı ayıramadığım şey yüzündeki mutluluk ifadesi.

Seğiriyor ve sonra çiçek oyuncağını yatağın üzerine bırakırken bacaklarını birbirine bastırıyor.

Daha fazla dayanamıyorum, bu yüzden kalçalarının arasına dalıyorum, omuzlarımı sıkıştırıyorum ve sonra dilimi dudaklarının bir tarafına, sonra diğer tarafına kaydırıyorum.

Parmakları saçlarımın arasından geçiyor. "Oh wow."

Onu yalayıp temizlemem için ihtiyacım olan tek teşvik bu. Onu dilimle birkaç kez beceriyorum ve o da pelvisini ağzıma doğru sallıyor.

Sonra dilimi iki parmağımla değiştiriyorum. İnanılmaz derecede sıkı ve çok kaygan. Islak duvarlarının parmaklarıma doğru kaydığını hissedince inliyorum. Dilimin ucunu onun muhtaç küçük tomurcuğunun üzerinde gezdiriyorum.

Açgözlü bir ses çıkarıyor ve sonra tekrar adımı fısıldıyor. Daha önce meme uçlarına yaptığım gibi klitorisini ağzıma alıyorum.

"Siktir," diye tıslıyor.

Sonra parmaklarımı yukarı doğru kıvrıyorum, ta ki amının ön duvarındaki o sert deriyi hissedene kadar.

"Ahh!" diye bağıyor.

İşte orası. Klitorisini emerken o noktaya bastırıyorum.

Tırnakları kafa derime sürtünüyor ve kendini ağzıma bastırıyor.

"Geliyorum!" diye sesleniyor.

Amcığı altımda titreşiyor, doruk noktasının kalıntılarını kucağıma alırken duvarlar parmaklarımı sıkıyor. Tümseğinin üstünden öpüyorum ve sonra yatakta sırtüstü yatmak için ondan ayrılıyorum.

"Ben ölüyüm," diyor.

"Oh, bu talihsiz bir durum." Başımı çevirip ona bakıyorum, yüzü bana dönük ama gözleri kapalı. "Uykuya ihtiyacın var mı?"

Bir gözü . "Sikini almadan önce mi? Hiç sanmıyorum."

Gölüyorum. "Başka bir şey mi istiyordun?"
tırmanıyor. "Çok komiksin." "Ve vay canına.
Bunu unutma."

Karnıma otururken arkasına uzanıyor ve sikimi kavıyor. "Dikkatli ol, Kaptan Güvenlik, aile mücevherlerin elimde." Sonra kendini yeniden konumlandırdı ve sikimin üzerine çöktü.

Kalçalarını kavıyorum. "Siktir, Daphne. Kendini çok iyi hissediyorsun." Avuçlarımı vücudunda gezdirip göğüslerini avuçluyorum. "Orada sikime binen bir kraliçe gibi görünüyorsun."

"Kraliçeniz," diyor.

"Kesinlikle öylesin."

Ellerini benimkilere bastırıyor ve kendini üzerimde hafifçe sallarken parmaklarımız birbirine dolanıyor. Gözlerimiz kilitleniyor ve bu hayatımın en samimi anı oluyor. Ona tüm gerçeklerimi anlatmak istiyorum. Tanıştığımız anda ona çok aşık olduğumu, o gece gidip bir nişan yüzüğü aldığımı. O günden beri o yüzüğü kamyonetimde taşıdığımı. Onun eşsiz kaosunu sevdiğimi ve sonsuza kadar her sabah onun ukalalığıyla uyanmak istediğimi.

Bunun yerine, sadece beni becermesini izliyorum ve boşalmamaya çalışıyorum, çünkü onun içini salgımla boyamaktan başka bir şey istemiyorum.

Bu sevişme değil. Benimle sevişiyor ve bu ruhlarımızın gibi hissettiriyor.

Vücudumu yukarı doğru bastırıyorum, böylece göğüslerimiz aynı hizada oluyor ve kollarımı ona doluyorum. Pozisyonumuzun hafifçe değişmesi, onun içindeki açımı değiştiriyor ve çok derine iniyorum.

"Fletch," diye fısıldıyor. Dumanlı gri gözleri benimkilere ve amcığındaki kıpırtıları hissediyorum.

"Yine boşalacak mısın, Firecracker? Sikimi ıslatacak mısın?" Dudakları ayrılıyor ve nefesi kesiliyor.

"İşte bu, Daphne, benimle gel." Doruk noktam içimde roketler atıyor ve ben kendimi onun kaygan kanalına boşaltırken o etrafımda titreşiyor.

O pozisyonda kilitli kalıyoruz. Bu neredeyse ruhani bir deneyimdi. Banyoda kendimi temizleyene kadar prezervatif kullanmadığımızı fark etmedim.

Yani, endişelenmiyorum. İzin verseydi yarın onu hamile bırakırdım ama bunu konuşmalıydık. Bir şeylerden bahsetmeliydim. Dudaklarımda bir özürle yatak odasına geri döndüm. Ama tatlı Firecracker'ımı yan yatmış uyurken buldum.

Onunla birlikte yatağa giriyorum ve onu vücuduma doğru çekiyorum. Başını öpüyorum ve onu ne kadar çok sevdiğimi fısıldıyorum. Artık uyuyabilir ve geri kalanını sabah konuşmamız gerekecek.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm

on iki

DAPHNE

Lezzetli bir şekilde ağırlı ve yalnız uyandım.

Kaşlarımı çatarak doğruldum ve çarşafı göğsüme çektim. Yanımdaki yastıkta kesinlikle bir kafa girintisi var, bu yüzden uykumuzda beni tuttuğunu hayal etmedim.

"Fletcher?" Sesleniyorum ama cevap yok.

Kalbim üzgün küçük bir topa dönüştü. Lanet bir aptaldım. Altılı bir paket ve bağımlılık yapan feromonların beni etkilemesine izin verdim.

Çarşafıma sarınıyorum ve telefonumu aramaya çıkıyorum. Giderken küçük dairemin etrafına bakmaktan kendimi alamıyorum, bana bir not bıraktığına dair herhangi bir işaret arıyorum. Ama hiçbir şey göremiyorum.

Göğsümde daha fazla sıkışma oluyor ve
irkiliyorum. Aptal, aptal ben.

Sonunda telefonumu buluyorum; hâlâ dün gece kapının önünde düşürdüğüm çantamın içinde.

Babamdan ve Jade'den cevapsız bir arama var. Sonra Jade'den bir mesaj.

olduğunda beni ara.

Aramayı bağlamak için düğmeye basıyorum ve o cevap vermeden önce zar zor çalışıyor.

"İyi misin?" diye soruyor.

"Evet, sanırım. Yani sırf beni tekrar çıplak bırakmak için romantik bir maskaralık yaptığı için biraz kızgınım ama ne diyebilirim ki? Mükemmel bir çift omuzun cazibesine kapılan bir aptalım."

"Bekle, ne?" Jade sorar. "Yangından bahsediyorum, Daph."

Birden nefes alamaz oldum. "Ne ateşi?" diye sordum.

"Kırk dört numaralı ilçe yolunda büyük bir orman yangını var. Herkesi çağırdılar."

Panik neredeyse boğazıma kadar tırmanıyor. "Yaralı var mı? Ölümler mi? Jade, bana söylemediğin şey ne?"

"Öyle bir şey değil. Sadece Garrett'ın telefonda olduğu her an endişelendiğini biliyorum. Adamın dışarıdayken daha da kötü olabileceğini düşündüm."

Bu sözleri inkar etmek dilimin ucunda. Ona Fletcher'ın benim erkeğim olmadığını söylemek. Ama bu lanet bir yalan olurdu. Benim hakkımda gerçekten ne hissettiğine dair hiçbir fikrim yok. Hiç mantıklı değil ama ona aşık olduğumdan zerre kadar şüphem yok.

Ne zaman oldu bu? Gözlerimiz balkon kapımda kilitlendiğinde o ilk bakış? Dondurma reyonunda birbirimizin yanından geçerken bizi sessizce selamlaması? BINGO oyununda onunla alay ettiğim o tatlı, nazik öpücük? Belki de o anların hepsi.

Bir ruh fısıltısı.

Bu cümle beni çok etkiliyor. Annemin eskiden söylediği bir şey gibi geliyor ama onunla ilgili anılarım çok bulanık. Puslu resimler gibi. Ya da yoğun sisin içinden görmeye çalışmak gibi.

"Jade, seni sonra ararım." Telefonu kapattım ve hemen babamı aradım. "Selam bebeğim," diye selamlıyor. "Sanırım yangını duydun?" "Evet, bir gelişme var mı?"

"Olayı yüzde seksen oranında kontrol altına aldılar, yani durum iyi görünüyor.

Neyse ki çoğunlukla tarla olduğu için hiçbir yapı zarar görmedi."

Omuzlarımdaki paniğin bir kısmı çözülüyor. "Baba, 'ruh fısıltısı' deyimi sana bir şey ifade ediyor mu?"

"Evet tatlım, annen derdi." "Bu ne anlama geliyor?" diye sordum.

Bir nefes üflüyor. "Kalbiniz diğer yarınızla buluştuğunda, ruhunuzun size bunu bildirmek için fısıldadığına dair bir teorisi vardı. Bazı insanlar için fısıltının daha yüksek sesle gelmesi gerektiğini, ancak diğerleri için sadece bildiklerini söyledi."

"Sizde de böyle mi oldu?"

"Biliyordum. Annen üçüncü sınıfta atkuyruğu saçları ve çilleriyle bana gülümsediği an, ben gidiciydim. Onun için daha uzun sürdü." Sevgiyle kıkırdıyor. "Bazen çok inatçı olabiliyordu. Aslında ona çok benziyorsun."

"Sanırım duydum baba," diyorum.

"Ruh fısıltınız mı? Yeni itfaiyeci, değil mi?" ... ", sevgilim, ama hala dedikoduları duyuyorum."

"Yaşlı değilsin. Genç ya da yaşlı kadınlar senin ne kadar seksi olduğundan bahsediyor." Ürperdim. "Kızın olarak bunu duymak istediğimden değil."

Gülüyor. Sonra telefonunun çaldığını duyuyorum. "Kardeşin az önce mesaj attı ve gönüllü ekip hariç hepsi itfaiyeye dönmüş, onlar da işi bitirecek."

İçime bir rahatlama çöküyor ve ağladığımı fark ediyorum.

"Senin adına mutluyum, Daphne. Kalbinin diğer yarısını bulmak... dünyada bunun gibi bir şey yok."

Kalbim kendim için attığı gibi babam için de atıyor. "Teşekkür . Belki ruhun sana tekrar fısıldar."

"Hayır, o şekilde çalışmıyor. Sadece iki parça bir bütün oluşturur. Ama annenle geçirdiğim bir anı bile değişmezdim."

Telefonu kapattık ve hızlıca duşa girdim, telefonumu tuvaletin arkasına koydum ki Fletch ben oradayken arasın. Babamın hepsinin güvende olduğunu söylediğini biliyorum ama emin olmak için onu görmem gerekiyor.

Giyindiğimde hala ne aramış ne de evime dönmüştü. İkisi için de bolca zamanı vardı. En azından bir mesaj atabilirdi.

Eğer beni kendine aşık edeceğini, yatağında dünyamı sallayacağını ve ertesi gün beni hayal kırıklığına uğratacağını düşünüyorsa, başına başka bir şey gelmiş demektir.

Ayaklarımı bir çift parmak arası terliğin içine sokup arabama doğru koşuyorum. İtfaiye binasına doğru giderken etrafımdaki hiçbir şeye dikkat etmiyorum. Kasabanın en ucunda, ana meydandan birkaç blok ötede. Arabamı park ettim ve hızla çıktım.

Kamyonlardan birini yıkayan bir avuç adam var. Sonra tanıdık bir sarı saç görüyorum. "Sen!" diye bağırdım. Beni görmek için arkasını döndü ve sırtıttı.

"Bana öyle masum masum gülümseme. Bu sabah yalnız uyandım."

Etrafımızdan bir *oooh* korusu yükseliyor. Fletcher garajdan çıktı ve bana doğru yürüdü.

"Sonra öğrendim ki büyük bir yangın varmış ve sen de olayın ortasındaymışsın. Bana bir not bıraktın mı? Tabii ki bırakmadım. Kısa bir mesaj attın mı? O da olmaz." Kollarımı havaya kaldırdım. "Ne gitmeden önce ne de döndükten sonra. Ve görüyorum ki yeni duş almışsın ve tazesin." Kalçalarımı yumrukluyorum.

Sırtışı daha da büyüyor, bu da sinir bozucu.

"Evinize duman kokarak dönmek istemedim," diyor.

Orada durup ona bakıyorum, daha fazlasını söylemesini istiyorum. Benim için savaşmasını. Ya da en azından benimle savaşmasını.

"Bir not bıraktım; buzdolabındaki bir kutu Diyet Kola'nın üzerine yapıştırdım çünkü kahve yerine onu içtiğini biliyorum."

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum ama parmağını dudaklarıma bastırıyor. "Fişek, buraya ateşlenmiş ve patlamaya hazır bir şekilde geldin, değil mi?"

Ona kaşlarını çatıyorum.

Pazularımı kavırıyor ve nazikçe sıkıyor. "Seni korkuttuysam özür dilerim," diyor daha sakın bir sesle. "Adımı haykırarak seni uyandırmaktan başka istediğim bir şey yoktu. Bunu yarın sabah yapmak zorunda kalacağız."

"Performansını tekrarlayacağından bu kadar emin misin? Yatağıma tekrar davet edilmek için mi?"

"Aslında benim yatağıma geçmemizi tercih ederim çünkü o zaman ayaklarım ucundan sarkmaz."

"Havai fişekler tehlikelidir, Fletch," diye bağıyor adamlardan biri.

Fletcher omzunun üzerinden çocuklara, sonra da bana baktı. "Sorun yok beyler, ben eğitimli bir profesyonelim. Ben hallederim." Sonra beni öptü.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Protect
MY HEART
USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
KAT BAXTER

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

bölüm

on üç

FLETCHER

Bir hafta sonra.

Kamyonumu meydandaki bakkalın önüne park ediyorum. Burası Daphne'nin bu öğleden sonra sosyal medya sihrini yaptığı yer. Muhtemelen Jade ve dükkan sahibi Madison ile dedikodu yapıyordur.

Onu almak için içeri giriyorum ve hemen güldüğünü duyuyorum. Bu beni gülümsetiyor çünkü onun kıkırdamasından daha çok sevdiğim bir ses yok. Belki geldiği zaman hariç.

"Tatlı Yanak alarmı," diyor Jade.

Madison ve Daphne gülmekten kırılır.

Aşkıma bir bakış fırlattım. "Neden onlara bunu söylemek zorundaydın?"

"Çünkü çok komik. Şehirdeki herkesten daha fazla lakabın olduğuna eminim," diyor Daphne. "Öyle değil mi, Ateşli Şey?" Kadınlar gülüyor ve sonra Daphne onlara bakıyor. "Gladys de ona öyle diyor."

Gözlerimi deviriyorum. "Bu seksenlikler çok vahşi," diyorum.

Madison, "Ben onu dürüst bir adam yapana kadar aynısını benim Caleb'ime de yapıyorlardı," diyor.

"Evlendir onu Daph," diyor Jade göz kırparak. "O zaman belki Mavi saçlı grup adamınızı rahat bırakır."

Daphne tündüğü tabureden aşağı atlar ve çantasını alır. "Sonra görüşürüz kızlar." Bana yaklaştığında bir elini göğsüme koyuyor ve parmak uçlarına uzanarak bana hızlı bir öpücük veriyor. "Gerçekten çok tatlı yanakların var."

Poposuna bir şaplak attım. "Başımı belaya sokmadan önce eve gidelim, Fişek."

Kamyonetime ulaştığımızda neşeyle "Sana bir hediye aldım," diyor.

"Öyle mi? Sana aylar önce bir hediye almıştım." Onun kapısını kapatıp koşarak kendi kapıma gidiyorum. İçeri girdiğimde kaşlarını çatmış bana bakıyordu.

"Neden hala bana vermedin?" diye soruyor. "Ne zaman istersen alabilirsin," diyorum.

Gözlerini devirdi. "Sikinden mi bahsediyorsun?"

Gülüyorum. "Hayır. Sana gerçekten bir şey aldım. Torpido ." Açmak için uzandım ama beni durdurdu.

"Önce sana hediyem. Gözlerini kapat," diyor.

Söylediğini yapıyorum ve sonra elime yumuşak bir şey koyuyor. Bir giysi parçası gibi hissettiriyor. "Açabilir miyim?"

"Evet."

Bir tişört. Siyah bir tişört. Görmek için kaldırıyorum ve üzerinde yangın söndürücü ve yangın ikonları . Sonra büyük kalın harflerle şöyle yazıyor: SÖNDÜRDÜM.

Gülüyorum. "Kahretsin, bu mükemmel. Teşekkürler, Daph." Onu bir öpücük için kendime çektim. "Sadece senin için. Bunu biliyorsun, değil mi? Hayatımın aşkı olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Seni seviyorum, Fletch."

"Seni o kadar çok seviyorum ki. Bazen çatılardan hay patlayacakmışım gibi geliyor."

"Bu arada benim için hiçbir sakıncası yok. Sadece soyadımı söyleyin ki insanlar kimden bahsettiğinizi bilsinler."

Park yerinden geri geri çıkıp evime doğru gidiyorum.

Torpedo gözünü açtığını duyuyorum ama gözlerimi yola kilitliyorum.

"Aman Tanrım," diye fısıldıyor. "Bunu gerçekten böyle mi yapıyorsun? Kutuyu kendi başıma bulmama izin mi veriyorsun?"

"Aç ," dedim.

"Hayır. Bu berbat bir evlenme teklifi hikayesi olacak. Baştan almak istiyorum."

O kadar çok gülüyorum ki yemin ederim gözlerimden yaşlar geliyor. "Lanet olsun, o şımarık ağzını seviyorum." Kamyoneti park edip dışarı çıktım.

"Neyin var senin?" diye bağılıyor aşağı atlarken. Yüzük kutusu hâlâ elinde. "Romantik sensin. İlk randevumuzda bana çiçek getirdin ve benimle yaşlılar BINGO'suna gittin."

Evimin önündeki kaldırımda durduk. "Daphne, kutuyu aç." "Bundan hiç memnun değilim."

"Not edildi."

Elindeki kutuya bakıyor ve bir iç çekiyor. Sonra kutuyu açıyor ve içine koyduğum kâğıdı buluyor.

Aşağıya bak.

O zaman beni dizlerimin üzerinde bir yüzük tutarken buldu.

On

u. "Bu yüzüğü tanıştığımız gün almıştım. Tek gereken bir bakıştı Firecracker, ve biliyordum. Kayıtlara diye söylüyorum, yüzünüze, o boğucu gözlerinize bir kez baktım ve bunu tüm benliğimde hissettim.

"Aradığım kişi o! Kalbim bana haykırdı ve sen beni telaşlandırdığın için kendimi senin yanında aptal durumuna düşürdüm. her gün ruh eşiyle karşılaşmıyor. Sadece seni beklemiyordum. Beklenmedik demek hazırlıksız demek değildir. Bu yüzden bu yüzüğü aldım ve sonraki altı ayı sana nasıl çıkma teklif edeceğimi bulmaya çalışarak geçirdim."

Sulu bir kahkaha atıyor. "Bana Ruthie's'ten ızgara peynir getirebilirdin," diyor.

"Karım ol. Çocuklarımla annesi ol. Evlen benimle, Firecracker."

Eğildi ve yüzümü kapladı. Ciyaklayan evetlerinin arasında beni öptü.

Umarım Fletcher ve Daphne'nin hikayesini sevmişsinizdir. Onlardan biraz daha mı istiyorsunuz? **BONUS İÇERİK** için buraya tıklayın. Lütfen **bana bir yorum bırakmayı** düşünün.

Whitmore ailesinin tanıtım yazısını kaçırdıysanız, yazıyı şurada bulabilirsiniz

Baba Bod Kovboy.

Jade'in kendi kitabı olacak! **Huysuz Oduncunun Gelini** için ön sipariş verin.

Saddle Creek'in ilk Kötü Çocukları kitabı **Zane**'den bir alıntı için kaydırmaya devam edin.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Okuduğunuz için teŖekkrler!

Bonus epiloglar, silinmiŖ sahneler ve ÜCRETSİZ KİTAP için haber [bltenime](#) katılın.

Eğer bu zıt kutuplar birbirini eker kitabını
sevdiyseniz, bu diğer kitapları da
seveceksiniz!

Bekar #10
Sahildeki Milyarder
Yalnız Yıldız Eski
Mahkum Erkeğin En İyi
ArkadaŖı

TÜM kitaplarımı grn.

Benimle bağlantı kurmak ister misiniz?

Facebook VIP okuyucu grubuma katılın: [Baxter Babes](#)

Beni [Facebook](#)'ta arkadaŖ edin

Beni [Pinterest](#)'te takip edin

Beni [Instagram](#)'da takip edin

Beni [Twitter](#)'da takip edin

Beni [Bookbub](#)'da takip edin

Beni [Goodreads](#)'te takip edin

Tüm kitaplarımdan alıntılar için [web sitemi](#) ziyaret edin.

Tüm kitaplarımda bağlantıları için [Amazon](#)'daki yazar sayfamı ziyaret edin.

Okuyuculardan haber almayı da seviyorum, bu yüzden [bana satır](#) bırakmaktan her zaman bir çekinmeyin.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

zane'den alinti

Emmaline

Haftada bir kez, şehirdeki en yakışıklı adamla öğle yemeği yerim.

Herkesi rahatsız eden garip, tuhaf, inek bir kız olduğum için bunun abartı gibi görüldüğünden eminim. Ama gerçek bu.

Çok yakışıklı bir çocuk olduğunu kabul ettiğim kedimle evde öğle yemeği yemekten bahsetmiyorum bile. Yemeklerimin çoğunu evde yalnız başıma, Miles Standoffish ile, söz konusu kediyle ya da Miles ve kız kardeşim Lily ile birlikte yiyorum. Genel olarak, toplum içinde yemek yemeyi sevmiyorum; yemek yeme ve konuşma oranını asla doğru tutturamıyorum. Konuşmak için doğru zamanın ne zaman olduğunu ve dinlemek için doğru zamanın ne zaman olduğunu asla bilemiyorum. İşin içinde yemek olmadığında bile bu böyledir.

Ayrıca, diğer insanların ağızları iğrenç ve insanların çiğnediğini duymaktan hoşlanmıyorum. Biliyorum, bu daha çok diğer insanların yemek yemesiyle ilgili gibi görünüyor ama yine de beni rahatsız ediyor. Çünkü ya başkaları da benim ve ağzım hakkında böyle hissediyorsa? Restoranlardaki seslerden hiç bahsetmiyorum bile.

Demek istediğim, genel olarak konuşursak, Miles ile evde yemek yemek benim için daha iyi.

Ama haftada bir kez, bir istisna yapıyorum ve en iyi arkadaşım Zane ile öğle yemeği yiyorum, kendisi aynı zamanda şehirdeki en yakışıklı adam.

Bugün, normalde yemek yediğimiz lokantadayız. Bana kasabanın "mavi saçlılar grubu"ndaki yaşlı kadınlardan birine yaptırdığı son dövmeyle ilgili bir hikaye anlatırken masanın karşısından onu izliyorum. Bu grup, kasabadaki pek çok hayata karışan nispeten havalı yaşlı ninelerden oluşuyor. "Nispeten havalı" derken gerçekten benden çok daha havalı ama aynı zamanda çok daha yaşlı demek istiyorum.

Neyse ki beni çoğunlukla yalnız bırakıyorlar. Muhtemelen umutsuz vaka olduğumu düşünüyorlar. Ya da benimle ne yapacaklarını bilmiyorlar. Her iki durumda da, insanlar beni fark etmediğinde her zaman minnettarım.

Zane'in mavi gözleri hikâyenin doruk noktasına ulaştığında parlıyor. "Bir akrep.

Buna inanabiliyor musun?"

Bayan Hollis'i yıpranmış derisini bir akrebin çizmesiyle hayal etmeye çalışarak homurdanana kadar gülüyorum.

"Oldukça da kötü görünüyor."

"Eğer sen yaptıysan, bu şaşırtıcı değil. Tüm mürekkebiniz harika."

Dudakları orantısız bir sırtışıyla yukarı kıvrılıyor. İçinde küçük bir halka olan kaşları yukarı kayıyor. "Teşekkürler, Denizyıldızı. Egoma iyi geliyor."

O bana böyle bakarken, kadınların neden ona deli gibi aşık olduğunu tamamen anlıyorum. Erkek çekiciliğinin mükemmel bir örneği.

Bunu sadece en iyi arkadaşım olduğu için söylemiyorum. Bu objektif bir gerçek.

Kaşları, onları elde etmek için uyuşturucu almış gibi görünmeden şekillendirilmiş. Gamzelerini ima eden kolay, samimi bir sırtışı var. Tam olarak göremediğiniz gamzeler çünkü onları gizlemek için her zaman mükemmel miktarda kaşları var. Kafasındaki saçla aynı koyu tonda. Saçlarını uzun tutuyor, düzenli sayılamayacak kadar uzun ama erkek topuzu yapacak kadar da uzun değil. Mavi gözlerinin ne kadar parlak ve canlı olduğu ile birleştiğinde, şok edici derecede yakışıklı.

Ama Zane'le ilk arkadaş olduğumuz andan beri kaderimin böyle olduğunu biliyordum, daha fazlası değil. Bu yüzden, ikiz kardeşim Lily'nin de dediği gibi, onun ateşli olduğunu objektif olarak görebilsem de, ona bu gözle bakmıyorum.

Gerçek şu ki, hiçbir erkeğe o gözle bakmıyorum. Bu, düşünürken rahat olduğum bir şey değil. Ama özellikle Zane için. Bunu yapamam. Yoksa kendimi anlamsız bir kalp kırıklığına hazırlamış olurum.

Tam o sırada Ruthie elinde turta dilimleriyle masamıza uğruyor. Zane ve ben her Çarşamba öğle yemeğini burada geç yiyoruz çünkü birincisi, evden çalışmak yerine gerçek ofise gittiğim günlerden biri. Ve iki,

Çarşamba günleri Ruthie ev yapımı çikolatalı muhallebi turtası yapıyor ve bu benim ağzıma koymayı en çok sevdiğim şey.

Ruthie tabakları yere koyarak, "Buyurun, siz ikiniz," diyor.

O gittikten sonra Zane kahvesinden bir yudum alıyor ve ben de turtamdan bir ısırık alıyorum. Pürüzsüz çikolatalı muhallebi dilimin üzerinde kayarken gözlerimi kapatıyorum. İnliyorum. Dünyada Ruthie'nin çikolatalı muhallebili turtası kadar güzel bir şey yok. Mezarıma buna inanarak gideceğim.

Zane, "Dünyada hiç kimsenin herhangi bir yemeği senin o turtayı sevdiğin kadar sevdiğini sanmıyorum," diyor. Bir ısırık alıyor ve başını sallıyor. "Yine de çok lezzetli."

"Hayır, bu çökmekte olan tatlı için tamamen yanlış bir tanımlama. Tamamen mükemmel. Kabuğu tereyağlı ve yumuşak. Muhallebi çok tatlı olmadan zengin ve çikolatalı, dokusu ise hiç sümüksü olmadan pürüzsüz ve kadifemsi. Hiçbir şeyin tadı bu kadar güzel olamaz."

Dili dışarı kayıyor ve alt dudağına doğru yuvarlanıyor. "Sanırım bu konuda aynı fikirde olmadığımızı kabul etmemiz gerekecek, Denizyıldızı."

"Başka ne daha iyi olabilir?"

"Duymaya hazır olduğun bir şey değil."

Tam bu cevabı netleştirmesini isteyecektim ki lokantanın kapısının zili çaldı ve Daniel Clute içeri girdi.

Beni görmesini engellemeye çalışarak aniden turtama bakıyorum.

Zane arkasını döndü ve tezgâhta duran adamı gördü. Sonra tekrar benimle yüzleşmek için döndü. "O şerefsiz sana bulaştı mı? Çünkü yaptıysa kışına tekme basacağımı biliyorsun."

Homurdanıyorum. "Bu adil bir dövüş olmaz. Daniel'dan daha ağır olduğuma eminim." Onun adını fısıldıyorum.

Dan tezgâhta oturmuş, sipariş vermek için bekliyor.

"Detaylar, Denizyıldızı. Neden garip davranıyorsun? Kim bu adam?" Zane'e bakıyorum ama bir şey söylemiyorum.

"Bunun peşini bırakmayacağımı biliyorsun." Sanki ayağa kalkacakmış gibi koltuğunda kayıyor. "Belki kendimi tanıtırım. Şehirde yeni gibi görünüyor."

Masanın öbür ucuna uzanıp elini tutuyorum. "Yapma."

Zane, "Bana onun kim olduğunu ve neden söyle," diyor.

"Adı Daniel ve o da benim gibi J&D Funds için çalışıyor." Zane hâlâ beni dikkatle izliyor, ben bile daha fazlasını söylememi beklediğini anlayabiliyorum. Onunla birlikte olmanın sevdiğim yanlarından biri de bu. Sessiz, garip anlarda, düşüncelerimi bir araya getirip düzene sokmam için gereken yavaş tempoda sorun çıkarmıyor. "Aslında onda bana benzeyen çok şey var."

"Tamam," diye uzatıyor Zane kelimeyi.

"Pek çok ortak noktamız var. O spektrumda ve bir programcı." Zane kaşlarını çatıyor, ben de gözlerimi deviriyorum. "Tamam, muhtemelen pek çok programcı spektrumdadır. Ama gürültü sorunu var ve suşi sevmiyor." Bir parmağımı kaldırıyorum. "Ve muzların çok yumuşak olduğunu düşünüyor, tıpkı benim gibi. Eminim sorsam o da ağızların iğrenç olduğunu düşünür." Vurgulamak için başımı sallıyorum.

"Madem onu tanıyorsun, neden seni görmesini engellemeye çalışıyorsun?" Zane soruyor.

Tamam, belli ki bunu sandığım kadar iyi anlatamamışım. Ya da belki de Zane benim tüm özelliklerime o kadar alıştı ki, anlaşılabileceğinizi düşündüğünüz başka biriyle tanışmanın ne kadar nadir olduğunu fark etmiyor. Bu yüzden zihinsel olarak geri dönüp tekrar açıklamaya çalışıyorum. "Her zaman sonsuza kadar bekar kalacağımı çünkü çiftler için yaratılmadığımı söylediğimi biliyor musun?"

Yavaşça başını sallıyor, çenesi titriyor.

"Daniel," diye tekrar adını fısıldıyorum, "ve ben birbirimize çok benzediğimiz için, bekârlık kararında belki de çok aceleci davrandığımı düşünüyorum. Demek istediğim, doğru kişiyle, benden ne bekleyeceğini ve benim ne yapamayacağımı bilen biriyle bu iş yürüyebilir."

"Bunu sana yıllardır söylüyorum," diyor, sesi alçak.

"Biliyorum." Zane her zaman bunu söylerdi, çünkü o böyle harika ve destekleyici arkadaşdır. "Ama sanırım bazı şeyleri kendi başıma çözmem gerekiyor."

"Ne yani, o adamdan hoşlanıyor musun?"

"Erkeklerden hoşlanmıyorum, bunu biliyorsun." Daniel'in lokantada olmasından endişe duymama rağmen turtamı neredeyse bitirmiştım. Neyse ki hâlâ beni görmedi. Zane turtasına dokunmadı bile. Ellerinden biri kahve fincanını öyle sıkı kavırıyor ki parmak eklemleri beyazlamış.

Bana karşı çok korumacı. Bu gerçekten çok tatlı. Tekrar masaya uzanıp elimi koluna koyuyorum. "Bana hiçbir şey yapmadığına söz veriyorum. Aslında sadece iki kez konuştuk."

"Yine de her şeyi ona bırakmaya hazır mısın?" Zane tersler.

Ona bir dakika bakıyorum ve sonra omuz silkiyorum. "Şey, hayır. Sadece eğer biriyle birlikte olacaksam, birlikte olabileceğim kişi o gibi görünüyor."

Zane'in bakışları daralıyor. Bana bakışındaki bir şey beni rahatsız ediyor. Garip bir şey söylediğimi ya da yaptığımı fark ettiğimde hissettiğim rahatsızlığın aynısı, ama bunu ancak olaydan sonra fark ediyorum.

Ben de diğer insanların yanında genellikle böyle hissediyorum. Yanlış bir şey yaptığımı biliyorum ama bir gecikme oluyor. Bunu ancak olaydan sonra fark ediyorum, bu yüzden tam olarak ne söylediğimi veya yanlış yaptığımı asla bilemiyorum.

Normalde Zane'in yanında çok rahatımdır, hiç böyle hissetmem.

Bakışlarımı turtamdan geriye kalanlara çeviriyorum ve çatalımı kayıtsızca saplıyorum. "Hiçbir şey söylememeliydim."

Bir an sonra nefesini dışarı üflüyor. "Hayır. değil."

"Ama seni kızdırdım."

"Beni şaşırttın. Hepsi bu kadar. Düşündüm ki eğer sen-" Sözünü kesiyor ve bir nefes daha üflüyor. "Sadece hiçbir şey için acele etmeni istemiyorum. Onunla ortak olması uyumlu olacağınız anlamına gelmez."

Sözlerini düşünerek kaşlarımı çatıyorum. "Ama biz uyumluyuz. Çünkü pek çok ortak noktamız var."

Dudakları hafif bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor. Başkaları zar zor gülümsediğinde fark etmemem ama Zane gülümsediğinde fark etmem çok komik.

"Uyumlu kişilikleri kastetmiyorum. Fiziksel olarak demek istiyorum." Boğazını temizliyor. "Cinsel olarak."

"Oh." Arkama yaslanıp turtama bir bıçak daha atıyorum. "Bunun bir önemi var mı?"

Kıkırdıyor. "Evet. Oldukça fazla. Özellikle de çok fazla tecrüben olmadığı için."

Ve bu hiç düşünmediğim bir şeydi. İşte bu yüzden Zane'e hayatımda ihtiyacım var. Olaylara benden tamamen farklı bir perspektiften bakıyor. Yeni bir şey denemeden önce her zaman hatırı sayılır miktarda araştırma ve çalışma yaparım.

Bu burada da geçerli olmalı, özellikle de Daniel tanıştığım ve bir ilişki yaşayabileceğimi hayal ettiğim ilk kişi olduğu için.

"Hayır, haklısın. Bunu berbat etmek istemiyorum. Bir daha benim için bu kadar mükemmel biriyle karşılaşamayabilirim." Zane boğazından garip bir ses çıkarıyor ve ben de ona bakıyorum. "Boğuluyor musun?"

"Ne? Hayır."

"Oh, garip bir ses çıkardın. Hepsi bu." Bu fikir üzerinde düşünerek bir lokma daha pasta yiyorum.

Eğer Daniel çift olmak için tek şansımса -ki şu ana kadar potansiyel bir eş bulamamış olmam öyle olabileceğini gösteriyor- o zaman bu konuya dikkatle yaklaşmam gerekiyor. Acele edemem. Başarı şansımı en üst düzeye çıkarmak için duygusal ve fiziksel olarak hazır olmalıyım.

Tıpkı annemin yüz ifadelerini tanımayı öğrenmeme yardımcı olmak için beni bilgi kartlarıyla sınaması gibi. Çok sıkıcıydı ama nörotipik insanlarla nasıl etkileşim kuracağımı öğrenmeme yardımcı olacağına yemin ederdi. Ve sanırım öyle de oldu. Ne de olsa şimdi burada, nörotipik bir en iyi arkadaşım, diğer tüm insanlarla ve onların gevezeleriyle birlikte bir restoranda pasta yiyorum.

Ve annem bu konuda yardım etmek için burada olmadığından, öğrenmek için başka bir yola ihtiyacım var. Acaba fiziksel yakınlık kartları yapan var mı?

Muhtemelen hayır.

Bunu Google'da nasıl bulacağımı bile bilmiyorum.

Ya da belki yakınlık koçları vardır? Çünkü eminim ki tek ben değilim...

İşte o zaman aklıma geldi. Zane mükemmel bir eğitmen olabilirdi.

"Herhangi biriyle tek seferde yapabilir misin?" Ağzımdan kaçırđım.

"Bu da ne demek oluyor?"

"Sanırım haklısın. Daniel'la öylece ilişkiye giremem. Bana cinsel olarak ipleri gösterecek birine ihtiyacım var. Cinsel ipler ve sen tanıdığım en seksi erkeksin. Ayrıca sana güveniyorum, ki bu çok önemli bir şey. Ama eğer herhangi biriyle tek seferde yapamıyorsan, o zaman bu iş yürümeyebilir."

Zane'in kopyasını alın ya da KU'da ÜCRETSİZ okuyun!

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

yazar hakkında

USA TODAY BESTSELLING YAZARI, Kat Baxter hızlı tempolu, tatlı ve BUHARLI romantik komediler yazıyor. Okurları onu "Şapşalların Kraliçesi" ve kitaplarını "kahkaha attıracak kadar komik" ve "kindle'inızı eritecek kadar sıcak" olarak adlandırdı. Teksas'ta ailesi ve bir hayvan sürüsüyle birlikte yaşıyor. Kat, çok satan bir tarihi aşk romanı yazarının takma adıdır.

Okurlar Kat'in kitapları hakkında neler söyledi?

"Kat Baxter benim kedi nanem!" ~ Goodreads yorumu

"Ne zaman seksi, inek, edepsiz konuşmalarla dolu bir romantizme ihtiyaç duysam, Kat Baxter'ın arkamda olduğunu biliyorum!" ~Goodreads yorumu

"Kat Baxter sadece 12 kısa bölümde beni karakterlerine nasıl aşık ediyor? Çünkü o kelimeleriyle sihirli bir dokumacı!"

~ Amazon incelemesi

"Anında aşık olacaksınız." ~Goodreads yorumu

"Bayıldım. hikayeye doyamadım ve her iki karaktere de aşık oldum!"

~Amazon yorumu

"... aralarındaki kimya anında ve dışında!" ~Amazon incelemesi

"... orijinal, ateşli ve komik!" ~Amazon
incelemesi "Lanet olsun, çok sıcak." ~Amazon
incelemesi

"... tatlılık, sıcaklık ve mizah. Hikâye bittiğinde gülümsemekten yanaklarım
acıdı." ~Amazon incelemesi

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

